

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 87 - březen 2017

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**ZÁPIS DO 1. TŘÍDY NANEČISTO
POMÁHALA USKUTEČNIT 9.B
STR. 3**

PÁR SLOV ÚVODEM

Když jsme se na tomto místě naposledy „potkali“, těšili jsme se na Vánoce. Jak ten čas uhání... Teď už vyhlížíme jaro a ono nám už opravdu ukazuje svoje umění, i když zatím spíš jen tak ostýchavě. Asi bude ještě dost ospalé, tak mu to chvíli potrvá, než se z těch zimních peřin vymotá. Ale k Vánocům a akcím, které jsme v jejich čase měli možnost zažít, se v osmdesátém sedmém čísle, které máte právě v ruce, ještě aspoň ve zkratce vrátíme, byla by škoda si je nepřipomenout.

Jinak se jako vždy budeme věnovat životu naší školy v posledních týdnech a měsících. Dozvíte se třeba to, že od února máme ve škole speciální pedagožku, to jsme ještě nikdy v historii neměli, a tak máme jedinečnou možnost využít všech výhod, které tahle profese dětem přináší.

Tématem ankety a sloupečků jsou tentokrát pohádky, takže k tomu má co říct úplně každý, protože určité nikdo z nás nezná člověka, který by v životě nikdy o žádnou pohádku nezaškobrtнул. Nejnovější Puclík v sobě skrývá spoustu dalších témat a informací, tak se do něho můžete zavrtat a najít si to svoje, co zajímá právě vás.

My už vám popřejeme jen příjemné počteníčko...

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **15. 03. 2017** Turnaj v piškvorkách
soutěž pro 4.-9. ročník
- **20. 03. 2017** Modrý den
soutěž ke Světovému dni vody
- **22. 03. 2017** Ajtík 2017
soutěž pro malotřídní školy
- **13.-14. 04. 2017** Velikonoční prázdniny
- **17. 04. 2017** Velikonoční pondělí
- **01. 05. 2017** Svátek práce
- **08. 05. 2017** Státní svátek - Den vítězství

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- 7.A dostala nedávno od paní učitelky Svobodové povel udělat si pořádek v lavicích. A jak se tak na konci poslední páteční hodiny všichni snažili vymést ten nahromaděný svinčík, k velkému překvapení celé třídy vytáhl Richard Bílý z lavice pytel brambor! Sám vypadal dost překvapeně, cože to má v lavici za zemědělské produkty, než si vzpomněl, že ty nešťastné hlízy měl mít už před několika týdny do kuchyňky na vaření. No jo, doba pokročila - brambory už pomalu klíčily. Kdyby s tím úklidem paní učitelka ještě nějaký ten týden posečkala, mohl mít Richard na tom svém kompostu, co má věčně v lavici, slušnou úrodu ☺.
- Na konci ledna se 9.C s panem učitelem Slámou vydala na krátkou exkurzi na prumku do Žďáru. Chtěli okouknout školu, kterou budou někteří z nich příští rok navštěvovat. Na schodech zmíněného ústavu pan učitel z legrace nečekaně žďouchnul do Báry Mikešové. Ta se lekla, zavrávala, a protože netušila, kdo byl ten šprýmař, vyhrkla ze sebe spontánní hlášku: „Ty vole!!!“ Pan učitel to něžné oslovení naštěstí nezaslechl, ale na druhou stranu je fakt, že v té vypjaté situaci mohla Bára utrousit i ledacos jiného ☺...
- Milda Vencálek ze 7.B nemohl před pár dní najít peněženku. Měl v ní nejen peníze, ale také průkazku na autobus. Prohledal kapsy, prošmejdil lavici, přehrabal aktovku - a nic. Pojal tedy podezření, že byl prachšprostě okraden, že jeho penízky jsou nenávratně fuč a že domů místo autobusem pošlape pěšky. Po svých nakonec nemusel - pan učitel Smékal mu jako správný třídní, když se vše dověděl, půjčil dvacku. Když Milda dorazil domů, tašku ještě jednou vysypal. Že neuhodnete, co z ní vypadlo? Milda, chtělo by to smetiště, co máš v aktovce, občas zrecyklovat ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Zápis do 1. tříd na zkoušku	3
▪ Malé ohlédnutí za časem vánočním	4
▪ Puclíkův turnaj v bowlingu	6
▪ Adventní toulání	8
▪ Přemyslovci na českém trůně	9
▪ Perličky z naší školičky	10
▪ Anketa	11
▪ Sloupečky	14
▪ Mladý chemik	15
▪ Vyzvídali jsme	16
▪ Jak se klepe kosa	23
▪ Boj o život v bílé stopě	24
▪ Ekofanda	26
▪ Filipíny	32
▪ Deníček jedné vypečené třídy	33
▪ Život ve vesmíru	34
▪ Recitační soutěž	35
▪ První pomoc pro osmáky	36
▪ 6.B na divoké řece	36
▪ 9.C na prumce	37
▪ Přijímačky nanečisto	37
▪ Puclík čte ušima	38
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	40

ZÁPIS DO 1. TŘÍD NA ZKOUŠKU

Uběhl další školní rok, z našich prvňáčků se stali ostřílení školáci a my už se zase těšíme na ty nejmladší - budoucí žáčky prvních tříd. Zápis se blíží každým dnem, a aby se k němu šlo dětem i rodičům s radostí a bez obav, připravili jsme si pro ně ve čtvrtek 9. března 2017 malou ochutnávku toho, co je při něm čeká.

Děti měly možnost na mnoha stanovištích plnit úkoly z prostorové orientace, ze znalostí svého těla, z matematických představ, určovaly barvy, tvary a trénovaly správné držení tužky a také si vyzkoušely práci s hravými interaktivními tabulemi. Věnovaly se jim všechny paní učitelky prvního stupně i paní zástupkyně ředitele školy.

Ale kdo jim jistě utkvěl v paměti nejvíc, byly určité postavičky Ferdy Mravence a jeho kamarádů v nadživotní velikosti v kostýmech žáků 9.B, kteří je školou provázeli a velice hezky tím dotvářeli atmosféru celého odpoledne. Už dnes se na jejich návštěvu z říše pohádek těšíme při opravdovém dubnovém zápisu do 1. třídy.

Velká účast potvrdila, že rodičům záleží na úspěchu tohoto pro děti velkého dne, a jistě mi dají za pravdu, že jejich děti jsou skutečně moc šikovné. Věřím, že zápis pro ně bude hezkou vzpomínkou na první školní úspěch.

Na všechny budoucí berušky a Ferdy se už moc těší paní učitelky budoucích prvních tříd

Mgr. Marie Budíková a Mgr. Viera Buchtová

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA ČASEM VÁNOČNÍM

Vánoce jsou sice už dávno za námi a všude kolem nás se probouzí jaro, ale určitě nebude na škodu, když se trochu ohlédneme zpátky a připomeneme si alespoň pár akcí, které jsme o Vánocích mohli zažít...

MIKULÁŠ V PODÁNÍ 9.C

V letošním školním roce uspěla u pana ředitele se žádostí o zorganizování školní mikulášské nadílky naše třída 9.C, a tak jsme se na tuto akci pečlivě připravovali dlouho dopředu. A pak nastal ten den... Ráno jsme se sešli v průjezdu plně připraveni - jen bez pana

učitele třídního. Pan učitel Sláma opět nezklamal a přišel o 10 minut později ☺. Poté jsme se přesunuli k nám do třídy, dobře zabezpečili dveře a mohli jsme se připravit. Naše menší čtenáře ujistíme, že jsme se pomocí kouzla Vánoc přeměnili na pravé čerty a an-

děly a z nebe se k nám na oblacích snesl svatý Mikuláš i se svojí Knihou hříšníků.

Zazvonilo a mohli jsme vyrazit. Jak jsme se dozvěděli v Knize hříšníků, mezi menšími dětmi tolik hříšníků nebylo. Všechny nám k nadílce ještě zazpívaly, za což dostaly sladkou odměnu. Zato druhý stupeň by se od nich mohl učit. Ze tříd čerti mnohokrát odnášeli ty největší zlobivce do pekel. Děti často odmlouvaly, nezpívaly, nerecitovaly.

Kdo z vás hříšníků čtete tyto řádky, věřte, že Mikuláš a čerti nezapomínají a že si pro vás příští rok přijdou znovu ☺!

*Radka Havelková
a Eva Pelikánová, 9.C*

VÁNOČNÍ DISKOTÉKA

Poslední týden před Vánocemi se v naší škole koná spousta akcí. Jednou z nich je tradiční diskotéka pro žáky 4.–9. tříd. Letos se konala poslední úterý před vánočními prázdninami.

Několik minut před začátkem celé akce se začaly před kulturním domem hromadit skupinky nedočkavých žáků. Než

jsem je pustili dovnitř, obdrželi od nás svítící náramky a razítka na ruku. Poté už mohli vstoupit na náš taneční parket.

Chvilí byla atmosféra klidná, všichni seděli na židlích a nikdo se neměl k tanci ani k jinému pohybu. Po chvíli ale nikdo neodolal skvělé hudbě diskžokeje Davida Hamerské-

ho. V průběhu diskotéky se také pořádaly soutěže pro družstva zúčastněných tříd. Byly zaměřeny na spolupráci a šikovnost vybraných jedinců, ale také na rychlost a přesnost. Mělo se například házet botou na cíl nebo pojídat marshmallow připevněný na provázku. Třídy prvního stupně kromě

jiných aktivit sestavovaly ještě co nejdelší vánoční papírový řetěz. Všichni se velmi snažili a ostatní třídy povzbuzovali. Vytvořili tím skvělou atmosfé-

ru. Akce se jako každý rok velmi vydařila a na závěr jsme ji opět završili skvělou lasero-
vou show. Doufám, že se za

rok zase sejdem ve stejném, nebo i větším počtu...

Simona Mojžíšová, 8.B

ŠKOLNÍ JEŽÍŠEK

22. prosince, poslední den před prázdninami, se ve škole slavily Vánoce. Už v předcházejícím týdnu se pod velkým vánočním stromkem v přízemí hlavní budovy začaly objevovat dárky, které tam spousta z nás dávala pro své kamarády. Úderem půl osmé se členové redakce Puclíku ponořili do té hory dárků, aby je roztřídili a připravili na nadílku. Po chodbě v přízemí byly rozestavené pytle s označením tříd, do kterých jsme dárky dávali. S nadílkou jsme začali druhou hodinu od tříd 1. stupně.

Pan učitel Smékal, paní učitelka Svobodová i několik dalších členů redakce se proměnili ve skupinu redakčních andílků, nastartovali jsme naše ježíškovské sánky a pak už jsme mohli rozdávat. Zbytek redakce tvořil transportní a donáškovou skupinu. Překvapilo nás, že některé třídy těch dárků měly opravdu hodně a některé jen několik symbolických, ale bylo to tím, že některé třídy měly své vlastní stromečky

a dárky měly schované ve třídě. Třetí a čtvrtou hodinu jsme nadělovali v 6.-9. třídách. Kromě rozdávání dárků jsme některým třídám předávali také

množství a u některých tříd se nám ani naráz nevešly do sáňek ☺, ale zvládli jsme to.

Skončili jsme v 11 hodin, pak už jsme se jenom převlékli

redakční odměnu za umístění v soutěži o nejkrásnější výzdobu dveří, protože díky ní byla letos škola opravdu vánoční. Měli jsme docela strach, zda to všechno stihneme, protože dárků bylo opravdu rekordní

a mohlo se jít domů. Moc jsme si to užili, jen nás trochu mrzelo, že jsme nemohli být aspoň na chvíli se svou třídou. Pro redakci jsou Vánoce ve škole docela honička...

Karolína Večeřová, 8.B

PUCLÍKŮV TURNAJ Eva Mošnerová, 8.B **V BOWLINGU**

Redakce našeho časopisu uspořádala v letošním školním roce již šestý ročník turnaje v bowlingu, který přilákal do herny Penzionu Vrchovina zástupce všech tříd z druhého stupně, kteří přišli změřit své síly s koulí v ruce...

Z každé třídy bylo vybráno jedno smíšené čtyřčlenné družstvo, které mělo třídu reprezentovat. Ani tentokrát jsme si nemohli dovolit ten luxus mít za zády dav fandících příznivců, protože bychom se s nimi do herny zkrátka nevešli.

Když jsme dorazili na místo, začali všichni pilně trénovat. První na řadě byla družstva šestých tříd, která se zúčastnila

tohoto turnaje poprvé, a tak jejich soutěžící ještě moc nevěděli, co je čeká... V poslední dráze se mezitím rozcvičovali sedmáci a trénovali taktiku na svůj zápas.

A jak dopadli šestáci? První bylo družstvo třídy 6.B, na druhém místě skončila 6.A a třetí pozice patřila družstvu 6.C. Nejlepší z jednotlivců byl

Tomáš Havlík ze 6.B, který dokázal naházet 177 bodů.

Jakmile dohráli šestáci, vystřídal je v tu chvíli už řádně rozcvičení zástupci sedmých tříd, kteří už všechno znali z minulého ročníku. Šlo jim to výborně, a tak zápas mezi týmy měl opravdu skvělou úroveň. První místo obsadila 7.B, druhá skončila 7.A a třetí příčka patřila třídě 7.C. Nej-

lepší ze sedmiček byla Tereza Víšková ze 7.B, která nastřílela 257 bodů.

Osmé a deváté třídy, které přišly na řadu ve druhé polovině turnaje, už předváděly skutečně vyspělou hru. Z osmáků zvítězila o pár bodů třída 8.A, druhá skončila 8.B a třetí 8.C. Nejlepší hráč celého turnaje byl Radek Horký z 8.A, který

měl neuvěřitelných 295 bodů. Z devítek vystoupilo na nejvyšší stupeň družstvo třídy 9.A, druhé místo vybojovala 9.B a třetí skončila 9.C. Nejlepší z devítek byl Radek Jinek z 9.A s počtem bodů 268.

Někdo podával neuvěřitelné výkony, někomu se prostě dařilo líp, někomu hůř, ale tak už to ve sportu bývá. Každé druž-

stvo dostalo sladkou odměnu, diplom a ti nejlepší i šampaňo na oslavu vítězství ☺.

Děkujeme vedení Penzionu Vrchovina za vstřícnost při organizaci turnaje a všem jeho účastníkům za skvělou atmosféru a dobré výkony.

Příští rok třeba na viděnou...

ADVENTNÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZDY DĚTÍ A RODIČŮ
ZA POZNÁNÍM

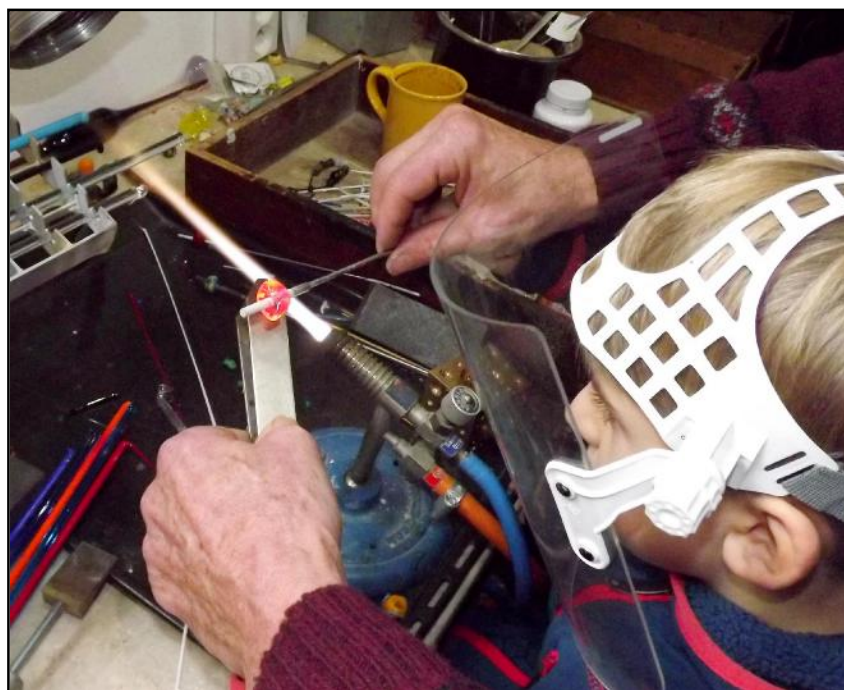
TOULÁNÍ

Vinuté perly v malé rodinné sklárničce v Hluboké nad Vltavou, soukromé apartmány knížecí rodiny Schwarzenberků i jejich rodinná hrobka v Třeboni a klášterní život augustiniánů v Borovanech, tak to byl v kostce program, který absolvovali naši výletníci z řad dětí a rodičů v předvánočním čase.

První zastavení se odehrálo v malinké rodinné sklárničce pana Effmerta na okraji Hluboké nad Vltavou. Milý a trpělivý pan majitel pomáhal jak dětem, tak i dospělým při výrobě vinutých perel neboli vinutek, které vznikají nad sklářskou lampou metodou navíjení různobarevných sklovin na drát. Na první pohled to vypadá velice jednoduše, opak je ale pravdou, o čemž se všichni, kteří měli odvahu si to vyzkoušet, přesvědčili sami...

Po pomyslném obědku, který jsme si vychutnali cestou v autobuse, jsme přejezili k treboňskému zámku. Vánoční výzdoba sice nebyla nijak okázalá, jak jsme zvyklí z předcházejících adventních zájezdů, nicméně povídání paní průvodkyně o životě rodiny Schwarzenberků bylo pozoruhodné a každý si z něj vybral to, co bylo jeho srdci i naturelu nejbližší.

Poté jsme se od zámku vydali k vypuštěnému rybníku Svět, po jehož hrázi - pod laskavým dohledem jeho stavitele Jakuba Krčina z Jelčan - jsme došli až k hrobce posledních majitelů treboňského panství, která je ukryta v jednom z mnoha zákoutí místního anglického par-

ku. Venku se už začalo smrákat, a tak měla celá prohlídka tajemný nádech, neboť v podzemní části hrobky, kde jsou uloženy nabalzamované ostatky šestadvaceti příslušníků tohoto významného šlechtického rodu, není zaveden elektrický proud... Paní průvodkyně však byla vybavená svítilnou, takže jsme nebyli o nic ochuzeni ☺.

Výlet jsme zakončili prohlídkou nedalekého, nově zrekonstruovaného bývalého augustiniánského kláštera v Borovanech, který mimo jiné vlastnili téměř tři století již výše zmínění Schwarzenberkové a vyu-

žívali jej po přestavbě jako jedno z mnoha svých zámeckých sídel. Dozvěděli jsme se vše podstatné - počínaje dějinami samotného kláštera přes jeho architekturu, expozici církevních oděvů, majitele či to, že tu po druhé světové válce až do roku 1997 sídlila základní škola... Tak to vidíte, k čemu všemu se dá využít původní klášterní komplex - to by se asi jeho zakladatel Petr z Lindy hooóódně divil ☺...

Putování bylo tentokrát poměrně náročné, věřím však, že pro všechny příjemné a zajímavé...

PŘEMYSLOVCI

Leona Librová, 8.C

NA ČESKÉM TRŮNĚ

I v letošním školním roce zavítala k nám do školy pardubická skupina historického šermu Pernštejni, která se zaměřuje na vzdělávací představení pro školy. Připravili si pro nás pokračování pořadu s názvem Přemyslovci na českém trůně, jehož první část, která byla věnována přemyslovským knížatům, jsme mohli vidět minulý rok. Tentokrát byl pořad zaměřen na přemyslovské krále...

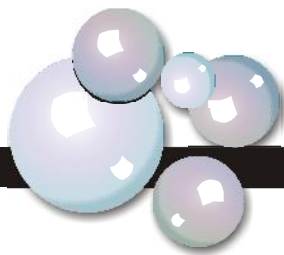

Na začátku se nám účinkující představili a seznámili nás s tím, co v pořadu uvidíme a které historické postavy se na scéně objeví. Představení bylo zpracováno legračně, a tak jsme se mohli na slavný rod Přemyslovců podívat sice s humorem a nadsázkou, ale ve skutečných historických souvislostech a situacích.

Během vystoupení se do programu zapojili i někteří dobrovolníci z řad žáků a mohli se tak alespoň na chvíli stát významnou historickou osobností ☺. Všechny rekvizity si členové skupiny vyrábějí sami, také jejich kostýmy a oblečení přesně zapadaly do zobrazované doby. Na závěr jsme měli možnost vidět ukázkou šermu a boje s různými zbraněmi - od

mečů až po různé dýky a bodné zbraně.

Dostali jsme prostor i pro dotazy, a tak se mnozí ptali jak na podrobnosti k pořadu, tak i na zajímavosti ze zákulisí této skupiny. Myslím si, že toto představení bylo přínosné, ale možná v něm bylo zbytečně moc detailů a podrobností, které si stejně málokdo zapamatoval...

Mgr. Dagmar
Svobodová

PERLIČKY

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Paní učitelka Hnízdilová učí hlavně dějepis, který ji nesmírně baví. V poslední době se ale baví i nad písemkami některých žáků hlavně ze 6. ročníku a při jejich opravování se tak může dozvědět nové, pro sebe zcela přelomové informace. Posuďte sami:

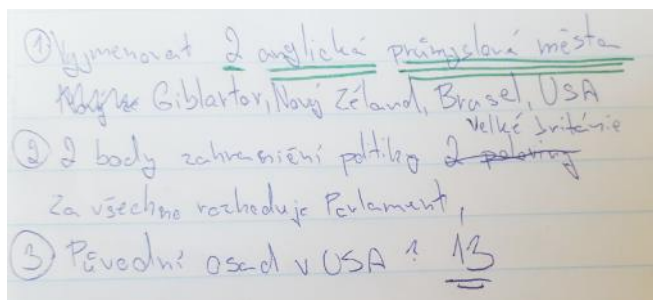
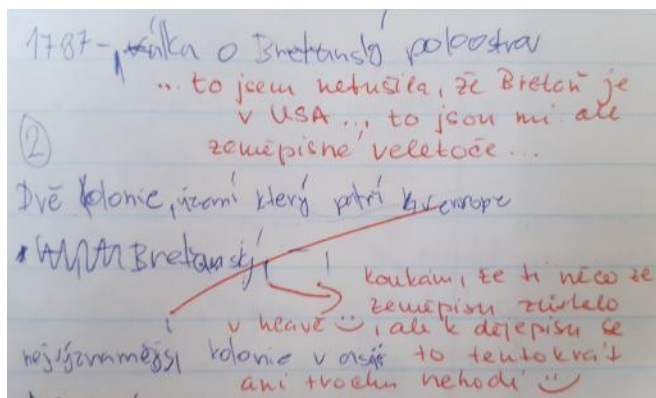
- „...posledním egyptským panovníkem byla sfinga...“

(nad tím paní učitelka úžasem zkameněla stejně jak ona socha v podobě lva, která se dodnes tyčí v egyptské Gíze)

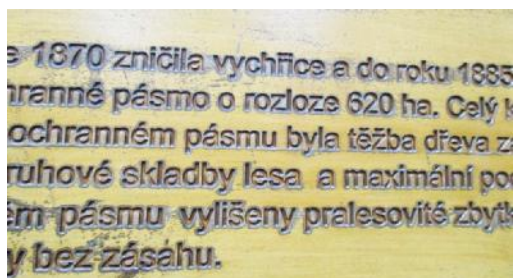
- „...domy v Mezopotámii měly malá okna, protože tam byl hlad...“

(jasně, kdyby hlad nebyl, postaví si okna velká, aby každý viděl ty plné, prohýbající se stoly ☺)

Sedmáci zase projevují velké znalosti v oblasti zeměpisu, posuďte sami...

A nakonec se zase podíváme mimo zdi našeho krásného růžového ústavu, protože perličky se dají najít všude. Tentokrát ji ulovila paní učitelka Janíčková

při svých toukách po Šumavě. Ta bouřka musela být fakt silná ☺!

Filip Sláma z 8.A našel doma sešit z dějepisu po dědečkovi, a tak se s ním přišel pochlu-bit... Dokážete si dnes představit někoho, kdo by si zapamatoval všechna data a ještě to tak krásně napsal?

Poslednost českých panovníků

Bořivoj	852 - 881
Spytihněv	881 - 905
Vratislav	905 - 921
Václav I.	921 - 929
Boleslav I.	929 - 967
Boleslav II.	967 - 999
Boleslav III.	999 - 1002
Boleslav Chrabrý	1002 - 1004
Jaromír	1004 - 1012
Oldřich	1012 - 1034
Brětislav I.	1034 - 1055
Spytihněv II.	1055 - 1061
Vratislav II. (I)	1061 - 1092
Brětislav II.	1092 - 1100
Bořivoj II.	1100 - 1107

ANKETA

**TENTOKRÁT
O POHÁDKÁCH**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Pohádky jsou žánr, který milují všechny generace. Malé děti kvůli kouzelným postavám a spravedlivému vítězství dobra nad zlem, dospělí pak hlavně proto, že se při pohádkách vracejí do dětství a znovu prožívají ty krásné příběhy, které se jim teď zdají snad ještě hezčí, protože díky životním zkušenostem dobře vědí, že dobro nad zlem v reálném světě zas tak často nevyhraje. No a filmové pohádky? U těch se zvláště o Vánocích často sejdou klidně i tři generace a všichni si v nich najdou to svoje. Dnešní anketa je tedy pohádková...

- 1. otázka:** Jaká je vaše nejoblíbenější pohádka nyní a která to byla v dětství?
- 2. otázka:** Máte raději kreslené nebo hrané pohádky?
- 3. otázka:** Sledovali jste pohádky o Vánocích? Jaký jste z nich měli dojem?
- 4. otázka:** Která je vaše nejoblíbenější pohádková postava?
- 5. otázka:** Kdybyste mohli žít v nějaké pohádce - která by to byla?

ŽÁCI

Tereza Topinková, 8.B

1. V dětství Barbie. V současnosti Tři oříšky pro Popelku.
2. Hrané.
3. Viděla jsem je a vůbec se mi nelíbily.
4. Trpaslík.
5. Asi Zlatovláska.

Simona Kosourová, 6.C

1. Tři oříšky pro Popelku a v dětství Pat a Mat.
2. Kreslené.
3. Líbily se mi.
4. Nejspíš Arabela.
5. Iron Man.

Jan Němeček, 8.B

1. Teď Harry Potter a předtím Mašinka Tomáš ☺.
2. Určitě kreslené.
3. Sledoval jsem je, je to ohraňný...
4. Krteček! ☺
5. Pokémon.

Ondřej Slonek, 8.B

1. Teď Medvídek Pú a v dětství Spejbl a Hurvínek.
2. Asi kreslené.
3. Nesledoval jsem je.
4. Medvídek Pú.
5. Určitě Medvídek Pú! Kvůli té spoustě medu ☺...

Miroslava Brabcová, 6.C

1. V dětství i teď u mě vede Arabela.
2. Hrané.
3. Bavily mě.
4. Včelka Mája.
5. Asi Medvídek Pú.

Denisa Mrázková, 8.B

1. Princezna ze mlejna a teď Tajemství staré bambitky.
2. Nejspíš kreslené.
3. Nesledovala jsem je.
4. Prasátko Pepina.
5. Bořek stavitel, protože bych mohla jezdit s těma strojema ☺.

Petr Vopršal, 9.A

1. V dětství Princezna ze mlejna s teď Kung Fu Panda 3.
2. Kreslené i hrané.
3. Jo, sledoval a jsou v pohodě.
4. Superman.
5. Asi Harry Potter, chtěl bych si vyzkoušet studovat v Bradavicích ☺.

UČITELÉ

Mgr. Martina Janíčková

1. O krtečkovi, Křemílek a Vochoomůrka, Rákosníček... Večerníčky obecně. Hlavně ty, co mluvila Jiřina Bohdalová. Pokud se tedy bavíme o televizních pohádkách. Jinak v knižní podobě jsem milovala pohádky úplně všechny a to nejen v dětství, ale i při večerním čtení dceři před spaním.
2. Pohádky v dětství většinou vedly ty kreslené. I když Krkonošské pohádky nebo loutkové Spejbl a Hurvínek neměly konkurenci.
3. Já už televizi příliš nesleduji, názvy novodobých pohádek si navíc nepamatuji, ale určitě bych některé nově natočené zařadila mezi ty zdařilé.
4. Ze Čtyřlístku Bobík a pak taky Barbánek nebo kocour Vavřinec. Tyhle komiksové pohádkové postavičky mě bavily úplně ze všeho nejvíc. A sehnat Čtyřlístek před rokem 1989, to byl panečku hrdinský výkon ☺.

5. Možná v Arabele. Ten kouzelný prsten a plášť by se čas od času hodily ☺.

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

1. K mým nejoblíbenějším pohádkám patří již od dětství Pyšná princezna, Princezna se zlatou hvězdou a Popelka. Z těch současných mám ráda Tajemství staré bambitky.
2. Dávám přednost hraným pohádkám.
3. Měla jsem na Vánoce poměrně nabitý program, ale tři nové pohádky jsem viděla - a ta o Zlatovlásce se mi vůbec nelíbila.
4. Krakonoš.
5. Asi bych v žádné pohádce žít nechtěla, protože se mě neptáte, na jaké bych byla pozici. A co kdybych se ocitla v roli čarodějnice či jiné hrůzostrašné postavy ☺.

Mgr. Eva Ficová

1. Moje nejoblíbenější pohádka v dětství byla Sněhurka a

sedm trpaslíků. Tento kreslený film se promítá pouze v kinech, takže se vždy jednalo o velký zážitek. Nikdy nezklamou Tři oříšky pro Popelku. Z těch úplně nejnovějších mě zaujala pohádka stará asi tři roky Šťastný smolař.

2. Mám ráda jak kreslené, tak i hrané pohádky. Nemůžu říct, kterým dávám přednost.
3. Sledovala jsem novou Zlatovlásku, už si ji asi znovu nepustím. Na další nové vánoční pohádky už si ani nevzpomínám.
4. Oblíbená pohádková postava? Trpaslík Šmudla ☺.
5. Žít v nějaké konkrétní pohádce bych nechtěla, i když pohádkové „dobro vždy zvítězí“ vůbec není špatné.

Mgr. Jitka Matoušková

1. V dětství to byla Princezna se zlatou hvězdou. Vzpomínám si, že mi maminka vyprávěla o hlavní představitelce, protože ji znala. Nakonec jsem vždy byla ráda,

že Kazisvět dostal na zadek ☺.

Ze současných hraných miluji pohádku se skvělými hereckými výkony S čerty nejsou žerty, je opravdu povedená.

2. Mám ráda více loutkové a kreslené, vyrůstala jsem s nimi.
3. K vánočním svátkům pohádky patří. Viděla jsem asi dvě nové, ale nijak zvlášť mne nezaujaly, připadaly mi ukřičené. Ale poněkoličké jsem se s chutí zasmála u propletené a trochu popletené pohádky Tři bratři. Doma jsme si zpívali popěvky Vojty Dyky a hodně jsme se bavili.
4. Bajaja - obdivovala jsem jeho schopnost ovládat se.
5. Určitě bych chtěla být na straně dobra, chtěla bych být v pohádce hodnou sudičkou.

Anketu připravily Eva Mošnerová a Karolína Večeřová, 8.B

POHÁDKY SLOUPEČKY

Jakub Starý, 9.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Asi bychom těžko hledali člověka, kterého pohádky úplně minuly. Každý jsme si jejich světem nějak prošli a každý jsme si z něj něco odnesli. Faktem je, že reálný svět je s tím pohádkovým dost v rozporu, ale asi právě proto máme pohádky tak rádi. I Darka s Kubou...

JAKUB

Pohádky jsou součástí našich životů už od narození. Mám teď malou sestru (1,5 roku), která je toho živoucím důkazem. Pohádky, které sleduje, nejsou nějak intelektuálně náročné, vždyť jsou přece pro malé děti, a tak se nemůžeme divit, že jsou převážně kreslené a místo mluvení je v nich jenom nesmyslné žvatlání. Mé sestře se to ale moc líbí ☺.

Jelikož mám i mladšího bráchu (8 let), tak mohu toto téma posoudit z více pohledů. Jeho výběr pohádek je samozřejmě velmi odlišný od výběru moje sestry. Brácha taky ještě poměrně hodně sleduje kreslené pohádky, ale jeho výběru už neuniknou ani pohádky hrané. Na kreslených pohádkách podle jeho výběru mu nepříjde nic divného, ale přiznejme si, že některé jsou docela dost perverzní (tedy z pohledu mého - z pohledu teenagera ☺), a tak se na mě někdy celá rodina divně kouká, když se u takovéhle „úplně normální“ pohádky začnu jako jediný šíleně smát.

A konečně je tady očekávaná část o mně. Já si bez pohádek nedovedu svůj život představit. Velká spousta z nich mě doprovází už od narození, ale díky jejich kouzlu si je klidně rád pustím i dnes.

Bez klasických českých, ale v poslední době i zahraničních pohádek si nedokážu představit období adventu, natož samotný Štědrý den a celé vánoční období. Osobně jsem velkým milovníkem animovaných pohádek, a tak lze u mě v počítači velmi lehce najít filmy jako *Hledá se Dory* nebo *Tajný život mazlíčků*. Ale - sice to tu omílám pořád dokola, leč na českou klasiku prostě nikdo nemá. České pohádky jsou nej ☺.

A shrnutí na závěr? Podle mě by se žádný člověk jakéhokoliv věku neměl stydět za to, že má rád pohádky. Konec konců je přece fajn se někdy vrátit do dětských let, jen tak si sednout a vychutnat si tu atmosféru...

DARKA

Asi u každého člověka se slovo pohádky rovná slovu dětství. Byly to totiž první příběhy, se kterými jsme se potkávali jako malí, a tak je celkem logické, že to byly i příběhy, kde všechno fungovalo trošku jinak. Zlo bylo potrestáno, hloupost až tolik nevadila a všichni byli šťastní a radovali se až do smrti, která přišla za hodně dlouho ☺.

S přibývajícím věkem jsme ale zjistili, že s těmito představami nelze žít natrvalo. Dobro totiž nevíteží vždy, hloupost nás štve a štěstí až do smrti je značná utopie. I když... právě to je na pohádkách hezké. Nejsou to totiž jen pohádky. Je to celý pohádkový svět, do kterého se dá utéct někdy i v dospělosti (ale důležité je v něm nezůstat, jinak realita zabuší hodně nevybíravě na dveře ☺).

Jako malá jsem měla ráda pohádky, i když mi je doma až tak často nečetli. Ale jen ty z knížky či zfilmované. Poslední dobou jsem díky našemu sousedovi objevila i kouzlo loutkových pohádek. Kreslené pohádky mě nikdy „nebraly“ a dodnes „neberou“. Nemám je ráda a ani nevím proč. Daleko víc jsem ale třeba prožívala indiánská či zálesácká dobrodružství, které jsem pak s chutí převáděla do praxe. Se svým o dvanáct let starším bratrancem jsme třeba obsadili část zahrady, kde u babičky rostly rybízky, abychom se jimi mohli válečně pomalovat a odstřelovat

pomocí rybízu a flusačky každou bledou tvář, která se odvážíla přiblížit.

Dnes bych pohádky nepotřebovala. Já jsem velká, můj potomek taky ☺, ale když je v kině premiéra nějaké pohádky, která zaručuje dobrý zážitek a skvělou podívanou, moc ráda na ni zajdu a vždy někoho (s větším či menším úsi-

lím) ukecám, abych tam neseseděla mezi dětmi s rodiči opuštěná. On je to totiž balzám pro duši. Všechno je na chvíli zase tak, jak má, zlo je potrestáno, hloupost není tak velká, aby vadila, a když si představím, že by třeba takovou starou žábu, jako jsem já, políbil ještě nějaký krásný princ, tak je iluze dokonalá ☺.

MLADÝ CHEMIK

Jakub Starý, 9.C

Na sklonku minulého roku jsem se já, Eva Pelikánová a Lucka Hlaváčová vypravili s paní učitelkou Jaitnerovou na druhé kolo soutěže Mladý chemik. Na vlakovém nádraží ve Žďáře jsme se potkali ještě se třemi dívkami ze Základní školy v Polničce, kde paní učitelka Jaitnerová také učí...

Když jsme nasedli do vlaku, chtělo se nám docela spát, protože jsme ráno museli poměrně brzy vstávat. Ale jak jsme se blížili k Brnu, začala na nás dotírat myšlenka, proč tam vlastně jedeme... A tak jsme vytáli sešity a začali opakovat chemii ☺.

Na střední škole chemické jsme si sedli do třídy a před testem jsme se řádně posílili jídlem, aby měl mozek z čeho brát energii ☺. Na začátku

testu při zjištění obtížnosti jsme si mysleli, že nemáme žádnou šanci (výsledky nás však nakonec mile překvapily, teda až na Evču, které chybělo pár bodů, aby postoupila dál).

Po dokončení testu pro nás měli žáci chemické školy připravený program. Zúčastnili jsme se programu o školních webech, programu o fyzice a byli jsme i na asi nejzábavnějším programu - mixu tance,

zpěvu, chemie a mého tolik oblíbeného vaření ☺.

Ze školy jsme si to namířili rovnou do Vaňkovky, kde jsme si nakoupili a já s Evou jsme si dali sushi a bubbletea. Eva nás na konci rozchodu opustila, protože dala přednost chytání pokémonů se sestrou ☺, a my se vydali na zpáteční cestu vlakem.

Ve Žďáře jsme se všichni rozloučili a hurá domů...

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT SPECIÁLNÍ PEDAGOŽKA

JSME

**ALENA
BERANOVÁ**

- nastoupila na naši školu 1. února 2017 jako speciální pedagog a najdete ji v kanceláři výchovné poradkyně v přízemí hlavní budovy
- věnuje se především dětem, které mají z různých důvodů problémy s učením nebo chováním
- obrátit se na ni můžete i se svými starostmi, trápením, osobními problémy nebo v případě, že vám někdo ubližuje
- na lidech si cení pozitivního pohledu na svět, nezdolnosti a ochoty udělat něco navíc
- nesnáší přetvářku, povyšování a šplhání na úkor druhých lidí
- je aktivním člověkem, co moc neposedí - podle času a možností jezdí na kole, na lyžích, má ráda plavání, turistiku, objevování nových míst...
- dokáže si ale i profesionálně zalenošit ☺
- její velkou zálibou je literatura, bez knížky si neumí život představit
- vždýcky si přála umět hrát na klavír, ale zatím zůstává jen u snu ☺
- nerada uklízí skříně a třídí věci na použitelné a nepoužitelné - nejraději by totiž nic nevyhodila ☺
- chtěla by procestovat Skandinávii, Anglii, lákají ji národní parky Severní Ameriky...
- nejoblíbenější:

film	Dobrý Will Hunting Křídla Vánoc
skupina	Kryštof, No Name, Divokej Bill
kniha	nedokáže vybrat jedinou...
spisovatel	Patrik Hartl, Lars Kepler, Petra Sou- kupová
jídlo	jablko, kedlubna, čokoláda
barva	zelená
přístroj	mobil, pračka

Na naší škole působíte teprve od začátku února, a tak pro spoustu našich čtenářů zatím nejste osobou příliš známou, budeme se tedy na začátku našeho rozhovoru trochu seznámat ☺. Odkud pocházíte, kde jste strávila dětství a jaké bylo?

Berete to seznamování z gruntu, tak pojďme na to ☺. Pocházím z Rožné na Bystřicku, kde jsem také vyrůstala. Dětství s partou klučičích kamarádů ze sousedství bylo báječné. Pořád jsme pobíhali po zahradách, loukách a lesích, skákali, lezli, plavali, jezdili, hráli. Samozřejmě ale také bylo doma pomáhat. Jak my jsme nesnášeli, když nás rodiče zdržovali od zábavy nějakou „naprosto nutnou“ prací na zahradě nebo doma! Samozřejmě jsme přiložili ruku k dílu, protože za mého dětství (a není to zase snad tak dávno ☺) bylo doma daleko víc práce. A když jsme si navzájem pomohli, o to dříve jsme mohli zmizet do terénu. Na dětství mám tedy jen ty nejlepší vzpomínky, bylo také dobré dobrodružné...

Vybavíte si nějakou vzpomínku, která předčí ty ostatní?

Pamatuji si kdekou lumpárnu s kamarády. Jedna je však pěkná a romantická. Byla jsem ještě mrně z prvního stupně. Měla jsem nové růžové plavky, u babičky ve stodole jsme s bratránkem vyhrabali staré necky a v těch jsme splouvali místní potok. Chtěli jsme nějaký retro zážitek. Výsledkem ale byly retro plavky neurčité hnědozelené barvy. Výborně totiž filtrovaly potoční vodu a zachytly kdekou špínu, řasy a drobné vodní živočichy. Ideální materiál pod mikroskop ☺. Ani ta plavba nebyla nic moc, protože vody je v potocích asi daleko méně, než jak známe z vyprávění prarodičů. Ale stálo to za to ☺. A navíc všichni kolem s konečnou platností pochopili, že

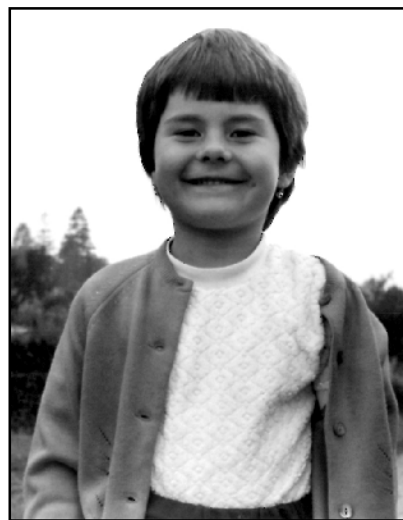
růžová není barva pro mě. Těch krásných vzpomínek mám ale opravdu hodně, těžko vybrat...

A máte i nějakou nezapomenutelnou, ale nepříjemnou?

Mám a je to i moje vůbec první vzpomínka. Byly mi dva roky, hrály jsme si se sestrou ve dřevníku. To jsme zrovna byly na prázdninách u babičky, které jsme prachbídne utekly z dohledu. Sestra přesekávala sekerkou třísky, já jí je podávala přímo na špalek a... Výsledkem byla cesta na chirurgii. Od té doby mám vyšívané prsty. Ale mám je ☺!

Jak se vám podařilo proplout základní školou?

Na první stupeň jsem chodila na malotřídku, škola pro mě byla plná kamarádů a vnímala jsem ji jako zábavu. Když jsem byla ve třídě se staršími, místo abych dělala to svoje, byla jsem zvědavá na to, co probírají oni. A když jsme měli ve třídě mladší ročník, už se na mně projevovaly učitelské sklony ☺. Na vesnici také škola funguje trochu jinak, tak nějak propojeněji s děním v obci. Pořád jsme někde vystupovali, chodili na výlety, byli v přírodě...

Na druhý stupeň jsem zase chodila do zámku. No ano, do opravdové zámecké budovy v Dolní

Rožince. Dodnes se tam ráda vracím, i když pracovně. V zimě tam byla kvůli silným zdem strašná zima, až jsme museli sedět v bundách. Ale zase jsme měli školní chodbu dokolečka kolem nádvoří, na té se o přestávce výborně běhalo (samozřejmě tajně). Byly tam podobně vysoké dveře do tříd, jako jsou tady ve vaší škole, ale bílé a víc zámecké. Na zámek jsme dojížděli asi čtyři kilometry autobusem. Občas v zimě, když napadlo hodně sněhu a autobus měl zpoždění delší než obvykle, jsme se hromadně usnesli, že se pro vzdělání obětujeme a půjdeme pěšky. Ti, co zbaběle čekali na autobus, přijeli s hodinovým zpožděním, kdežto my stateční jsme dorazili po dvou až třech hodinách celí zvalení a byli jsme za hrdiny ☺.

Které předměty patřily ve škole k vašim favoritům?

Na prvním stupni mám nejintenzivnější vzpomínky na hudební výchovu. Pan učitel měl ve třídě velké piáno a my zpívali každou chvíli. Nemám pocit, že bych měla vyloženě nějaký neoblíbený předmět. Na druhém stupni mě hodně bavily hudebka, výtvarka, tělocvik, lepší jsem byla v jazycích než v technických předmětech. Měla jsem ale ráda třeba chemii a přírodopis.

A nebyl by třeba i nějaký ten průšvih, na který se po letech krásně vzpomíná ☺?

Že bych vyloženě vyvedla nějaký megaprůšvih, to si ani nepamatuju. Spíš jsem byla ukecaná, takže jsem asi dvakrát vyfasovala napomenutí za vyrušování. O přestávkách jsme ale neposeděli, pořád se něco dělo. Jednou jsem se poprala se spolužákem a utrhl mu všechny knoflíčky u košile, protože se někomu posmíval. Měla jsem prostě klučíci průpravu ☺.

Nutli vás někdy rodiče k něčemu, co jste sama nechtěla?

To určitě ne, spíš mě i mé sourozence podporovali. Něco v tom smyslu: „Chceš studovat? Tak se snaž a my ti zajistíme podmínky.“ Byla jsem třeba jedna z mála, která šla po základce na internát docela daleko. Rozhodně mě neodrazovali, jen se mnou jednou máma projela cestu se všemi přestupy a bylo to. Ale když jsem po prvním týdnu na intru přijela domů a prohlásila, že už mě tam nikdo nedostane, tak mě rázně v neděli vyšoupli zpátky. Byla jsem jim za to zpětně vděčná, protože to byla výborná škola života.

Jak jste si v dětství malovala svůj budoucí život?

Žádné vzdušné zámky a prince na bílých koních jsem si rozhodně nevysnívala. Co vím naprosto

konkrétně, že jsem se ve třetí třídě rozhodla, že budu učitelkou v mateřské školce. Měla jsem tedy při výběru střední školy na rozdíl od mnoha spolužáků úplně jasno. Dokonce jsem pak ve školce asi půl roku učila, než jsem pokračovala ve studiu.

Jste speciální pedagog. To je profese, se kterou se žáci naší školy pravděpodobně ještě nesetkali. Zkuste nám prosím vysvětlit, v čem vaše práce spočívá a v čem se liší od činnosti ostatních učitelů...

Speciální pedagog může učit ve speciální škole nebo třídě, mít svoje předměty, rozvrh a třídu tak, jak to znáte u ostatních učitelů. Nebo může pracovat v běžné škole jako školní speciální pedagog. To potom pracuje jako poradce a podporovatel všech žáků, kteří mají nějaké speciální vzdě-

lávací potřeby, jejich rodičů i učitelů. Jsem tady pro všechny zmíněné pro případ nějakých obtíží s učením, chováním nebo osobních problémů. Moje práce je takovým doplněním a rozšířením práce výchovné poradkyně a metodičky prevence.

Kdy jste poprvé pojala myšlenku, že byste chtěla být speciálním pedagogem?

Nebyl to záblesk z čistého nebe. K mé profesi jsem dospěla postupně. Nejprve jsem studovala střední pedagogickou školu a chtěla být učitelkou ve školce nebo vychovatelkou v družině. Když jsem se poohlížela po vysoké škole, lákaly mě nějaké netradiční obory, ale pořád v oblasti školství. Náhodou jsem se dověděla o nově vznikajících vyšších odborných školách, kde mě zaujal obor sociální pedagogika. Byl to obor se širokým záběrem a s uplatněním nejen ve školství, ale i v sociální oblasti. Při jeho studiu jsem pak přičichla ke speciální pedagogice a šla ji potom ještě studovat na vysokou školu.

Myslíte, že jste se rozhodla tenkrát správně, nebo byste s dnešními zkušenostmi volila jinak?

Nedávno jsem si tuto otázku také kladla. Nevím jestli bych doporučila dnešním maturantům tento obor volit, protože ve školství se za poslední roky hodně věcí změnilo. Já jsem ale dospěla k závěru, že jsem se rozhodla správně. Rozhodovala jsem se vždy na základě nějaké zkušenosti a práce ve škole a s lidmi mě baví.

Co se vám na vaší práci líbí nejvíc?

Není to stereotyp, práce je pestrá, jsem ráda mezi lidmi, ráda jsem užitečná. Úplně nejvíc je, když se mi podaří někomu pomoci a jemu se pak ve škole daří lépe.

Kdybyste mohla ze své pracovní činnosti něco vyřadit, co by to bylo? Co vám připadá na vaší profesi nejprotivnější?

Během své práce jsem se potkala s mnoha smutnými věcmi - s ubližováním dětem, se šikanují-

cím chováním, s trestnou činností, s agresivními dětmi i rodiči... V takových chvílích má práce není žádná sranda, ale proto tady jsem, to k mé práci patří. Nejraději bych tedy vyřadila boj s předsudky - když někdo dopředu někoho nebo něco zavrhně, aniž by měl snahu poznat, porozumět, zkusit, dát šanci. Předsudků se někdy dopouštíme všichni a zbytečně si tím komplikujeme život.

Kde jste pracovala před nástupem na naši školu?

Pracovala jsem jedenáct let na 3. základní škole ve Žďáru nad Sázavou jako školní speciální pedagog. Ještě předtím jsem dělala kurátorku pro mládež, protidrogovou koordinátorku a speciální pedagožku na poradně.

Kde se s vámi mohou naši žáci v běžném školním dni setkat? Jak máte rozvržen svůj pracovní čas?

Ve škole budu bývat vždy jen půlku pracovního týdne, tedy ve středu a ve čtvrtek pravidelně, v pátek jen v sudé týdny. Najdete mě ve školním poradenském pracovišti, což je pracovní paní výchovné poradkyně v přízemí hlavní budovy. Potkat se také můžeme různě po škole, protože budu pobíhat mezi dětmi, učiteli a třídami. Občas se také vypravím na přístavbu nebo do Slavkovic.

Kterým žákům se především věnujete? Jak můžete ovlivnit jejich školní práci?

Nejvíc se budu věnovat dětem, které mají potíže s učením z různých důvodů - mají poruchu učení nebo jim to nejde nebo se jim nechce. Také dětem s problémovým chováním, dětem, které narušují vyučování nebo někomu ubližují či zneužívají návykové látky. Samozřejmě jsem tady také pro děti, které by měly nějaké

osobní trápení, někdo by jim ubližoval, něco by jim nešlo, něco je trápilo i mimo školu. Společně se žákem, jeho rodiči a učiteli hledáme nejlepší způsob, jak se učit, jak se chovat. Každému pomůžeme něco jiného. Výhodou mé práce je, že mám prostor a čas se každému takovému žákovi věnovat v době vyučování i po výuce, nelimituje mě délka přestávky nebo hodiny.

Neměla byste nějaký nápad, jak by se dalo české školství změnit nebo alespoň zpříjemnit?

Několik, ale ne všechny jsou publikovatelné ☺! Namátkou bych třeba zavedla třídy s menším počtem žáků, aby měli děti a učitelé na sebe v hodinách víc času. Více prostoru pro výlety a exkurze. Z předchozí práce vím, že učitelé toužili po nějaké pěkné a pohodlné pohovce do sborovny a takový gaučik by se hodil i ve třídách...

Co děláte ve volném čase nebo o prázdninách? Máte nějaké koníčky?

Když to jen trochu jde, setkávám se s rodinou a přáteli, lenuším (a to moc ráda ☺), doháním zameškané domácí práce. O prázdninách jsem ale hlavně s dětmi. Hodně ráda čtu, podívám se na film, občas vyrazíme na výlet.

Cestujete ráda? Měla jste možnost navštívit nějaké cizí země nebo by vás některé lákaly?

Cestuji ráda, ale ne tak často, jak bych si přála. Rozhodli jsme se totiž investovat především do bydlení. Navštívila jsem všechny sousední státy a potom běžné dovolenkové destinace - Chorvatsko a Bulharsko, termály v Maďarsku. Nejintenzivnější zážitek mám z Rumunska, kde jsem s plnou zátěží přecházela část Karpat. Bylo to nadivoko se skupinou nadšenců a jedním průvodcem.

Vodu jsme nabírali z potoků, doufali, že nám vydrží jídlo nebo že nám nějaká bouře neodnese stan. Přecházeli jsme neosídlenou částí Karpat a je s podivem, že jsme nepotkali divoké šelmy. Jediná jistota, kterou jsme měli, byl autobus, který nás čekal na konkrétním místě za týden – buď to stihneme, nebo ne.

Mnoho zemí mě láká – Skandinávie, Anglie, národní parky Severní Ameriky, důkladněji Slovensko a rakouské Alpy...

Je nějaká země, kterou vůbec netoužíte vidět?

Určitě mě nelákají země, kde je nebezpečno – myslím kvůli lidem a válečným konfliktům, přírodních rizik se až tolik nebojím.

Sportujete?

No, bývalo to lepší ☺! Pořád mi ale zůstalo kolo (protože jsou tady u nás kopce moc kopcovaté, tak někdy trpím), běžky a sjezdovky, plavání, turistika – všechno ale jen občas.

Ptáme se téměř všech, zeptáme se i vás - jaká jste kuchařka, zda vás vaření baví, co ráda nebo nerada vaříte...

Kuchařka jsem průměrná, uvařím, je to i dobré, ale nijak zvlášť mě to nebaví. Trošku mě deprimuje, že po dlouhé přípravě se jídlo během okamžiku sní. Doma mám konzervativní strávnicky, takže s novinkami musím opatrně a pomalu. Vaření mě o něco víc baví s kamarádkou vegetariánkou, která mě učí nová zeleninová jídla. Bohužel si je pak často vařím jen pro sebe.

Co má z vašeho kuchařského umění největší úspěch?

To záleží na tom, pro koho vařím. U dětí mám největší úspěch se

špenátovými těstovinami nebo dýňovou polévkou, u manžela s masem na jakýkoli způsob a všem dohromady chutná spolehlivě krupičná kaše ☺.

Je nějaké jídlo, které byste za žádných okolností nepozřela?

Tlusté maso, mořské plody, šneky a mušle a takové ty hmyzí speciality z asijských zemí.

Pustíte doma alespoň občas k plotně i někoho jiného?

Ráda bych, ale nikdo se k tomu nehrne ☺. Maximálně ona zmíněná kamarádka, když přijede na bydlící návštěvu, u vaření se střídáme a já jsem za to moc ráda. A abych nezapomněla - už vařil i starší syn, který na nás doma zkoušel, co se naučil ve škole ve vaření. Dopadlo to výborně.

Máte nějaký svůj speciální recept?

Kuřecí ostrůvky? Ovesné sušenky? Stracciatellový nebo tvarohový dort? Umím fakt dobré medové perníčky - starý rodinný recept. Pravdou je, že jsem recepty už několikrát rozdávala. Myslím ale, že nic mimořádného to není, určitě stejná jídla vaří a pečou i ostatní.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek? A lákalo by vás něco?

Ano, měla jsem takové období, kdy jsme s přáteli jezdili divokou vodu na otevřených raftech. Sjížděla jsem divokou Jizeru za jarního tání nebo ledovcové řeky v Alpách. To byl adrenalin jedna báseň. Ráda bych si to zopakovala na raftech i klidnou vodu na kánoích. Na střední škole mě lákal parašutismus, ale nedokončila jsem kvůli času výcvik, později

bungee jumping. Do toho už ale opravdu nepůjdu.

Máte doma nějaké zvířecí mazlíčky?

Máme kočku a zakrslého králíčka. Když byly děti malé, váhali jsme, zda je pořídit, ale už si to bez nich neumíme představit.

Jste řidička?

Řídím auto denně, řídím ráda a myslím, že i dobře. Nebojím se v neznámém prostředí, mám celkem dobrý orientační smysl, takže si troufnu i na daleké cesty a velká města.

Jaký máte svůj osvědčený lék na špatnou nebo smutnou náladu?

Jednoznačně přítomnost mých dětí (pokud zrovna nejsou protivné), sluníčko, telefon nebo kafičko s kamarádkou a přáteli. Pomáhá mi na něco se těšit, nelépe na nějaké setkání, výlet.

Podařilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Tak třeba tu kočku – jako dítě jsem několikrát donesla domů kotě, ale vždy skončilo u babičky, rodiče nepovolili. Tak teď ji mám. Potom to byly vydařené sny studijní, osobní, pracovní.

Jaký máte vztah k přírodě?

Jednoznačně kladný. Bydlím na okraji vesnice, takže s přírodou těsně sousedíme. Loňský hrášek na zahrádce mi sežral srnec ☺! Ještě pořád jezdíme občas pod stan, nevádí mi tábořit ve volné přírodě nebo nějakém klidném kempu. Jen mám pocit, že se do přírody dostanu daleko méně, než bych chtěla.

Máte ještě nějaký nesplněný sen?

Vždy jsem chtěla umět hrát na klavír, ale nejsem si jistá, zda se k tomu ještě dostanu. Potom mi zůstávají určitě sny cestovatelské a ještě další, které jsou ale opravdu tajné ☺.

Které roční období máte nejraději?

Jasně léto, jsou přeci prázdniny ☺! To jsem si teď dělala trochu legraci. Já mám ráda každé roční období, když je takové, jaké má být. V létě sluníčko a teplo,

v zimě mráz a spousty sněhu, na jaře jarní kytky a na podzim barevné listí. Obecně mi ale vychází, že všechna roční období jsou prima, když je v nich hodně slunečných dní.

Kde bychom vás zastihli o dovolené - u moře, s batohem na zádech na horách nebo v dolinách, v zahradním altánku se slamákem na hlavě a knihou v ruce, s oroseným čelem u plotny, jak zavařujete všechno z okolí třiceti kilometrů...?

Asi nejvíc v pořadí na terase s knihou, na výletě s batohem nebo

na kole. Moře mám na chvíli taky ráda (s knihou a s výlety). Zavažuji rozhodně až v nouzi nejvyšší. Předloni jsme jeli na kolech podél celého Labe až k německým hranicím a to bylo úžasné! Příjemný terén, ve kterém nevadilo, že si všechny věci vezeme naložené na kolech, a ještě jsem se stihla kochat. Krásně jsme vše zakončili několikadenní turistikou v písčových skalách Českosaského Švýcarska. Ideální dovolená.

Co vás dokáže opravdu rozzlobit?

Nespravedlnost.

Jak si rozumíte s moderními technologiemi? Jsou počítače, chytré telefony, digitální fotoaparáty, inteligentní televize... vašimi spojenci, nebo spíš protivníky?

Rozumím dobře (to je za tři ☺). Nejsem ani analfabet, ani žádný velký nadšenec. Používám je, když je potřebuji, ale přehnaně času u nich netrávím.

Kdybyste si musela vybrat nějakou pohádkovou postavu, do které byste se měla převtělit, která by to byla?

Nějaký kladřas, co zažije spoustu dobrodružství. Vždy mě víc bavili zachránci než princezny.

Chodíte někdy do kina?

Filmy mám moc ráda, nejčastěji teď chodím na nové české filmy. Z těch mi v poslední době utkvěly Křídla Vánoc, Domácí péče, Anděl Páně 2...

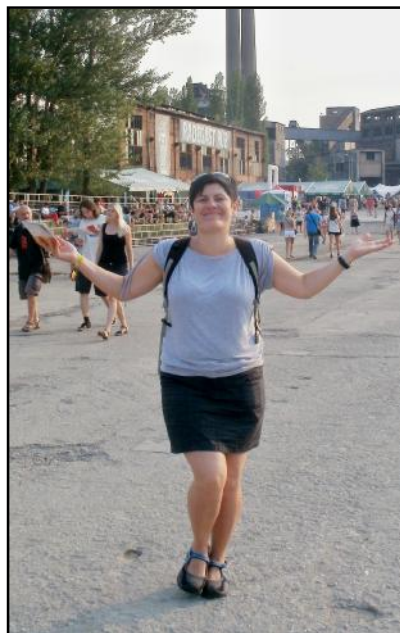
Který film jste viděla nejvícekrát v životě?

Těžko říct, na to asi nedokážu odpovědět. Nejvícekrát jsem asi viděla vánoční pohádky. Ty po-

vedené si hodně pouštíme i během roku, máme už své oblíbené.

Máte nějakého oblíbeného herce nebo herečku?

Vyloženě jeden idol ne – z českých je to Ivan Trojan, Richard Krajčo, Jiří Bartoška, Vojtěch Dyk, Simona Stašová, Ivana Chýlková, Libuše Šafránková... Bylo by jich hodně.

Kdyby existovalo cestování v čase a vy jste se mohla přenést do minulosti - které období by vás nejvíce lákalo?

Období pravěku, protože jsem milovala knihy Eduarda Štorcha, ale to byly dost drsné podmínky pro přežití. Chtěla bych zkusit žít na středověkém hradě, ale už ne moc v podhradí. Vyzkoušet si elegantní dobu první republiky. Jsem ale ráda, že žijeme zrovna v této době, máme se moc dobře!

Co nebo koho byste si z minulosti ráda přenesla do současného světa?

Raději nic a nikoho, protože by se nehodili do dnešní doby. Ale je pravda, že by nezaškodilo mít i v dnešní době osobnosti jako je Masaryk nebo Havel.

Čím bychom vás dokázali vyděsit?

Pavouci!!!! To je moje fobie.

Řídíte se módními trendy?

Jen tak zběžně, rozhodně jim nepodléhám. V oblečení se spíš řídím pohodlností a praktičností, ve vybavení domácnosti také. No a že bychom třeba auto kupovali podle módního trendu, to už vůbec ne ☺.

Co vás v poslední době rozesmálo nebo dobře pobavilo?

Nedávno jsem s přáteli vyrazila na takový recesistický výlet, smáli jsme se, až jsem si namohla lícní svaly. Myslím, že jsme si fakticky prodloužili život o mnoho let. No a potom jedna kamarádčina hláška, která se ale nedá publikovat ☺. Dnes jsme se ale například docela nasmáli s kolegy u oběda, nemusí to být nutně vtipná situace, ale veselá společnost.

Na co se teď těšíte? Je před vámi něco příjemného?

Jsou přede mnou nějaká příjemná setkání s přáteli, divadlo v Praze, na jaře velká rodinná sešlost... Jsem těšící typ ☺.

Každému na konci rozhovoru půjčím na chvíli kouzelnou hůlku. Co bude jinak, až nám ji vrátíte?

V posledních letech je kolem mne až moc blízko až moc vážných nemocí, takže: čáry máry fuk, zdraví ať je tu!!! Něco v tom smyslu, aby se uzdravili ti, co se uzdravit potřebují, a zůstali zdraví ti, co zatím zdraví jsou!

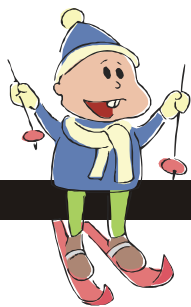
*Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík*

JAK SE KLEPE KOSA...

PUCLÍKŮV KOMIKS

Na dveře už bouchá jaro, ale ještě máme stále v živé paměti, jak nás letos v zimě občas potrápila pořádná kosa, i když přes okno vše vypadalo jinak... Jako v komiksu, který vytvořila **Kateřina Rosecká z 8.C...**

BOJ O ŽIVOT

Eva Mošnerová, 8.B

LYŽAŘSKÝ KURZ
OSMÝCH TŘÍD

V BÍLÉ STOPĚ

Protože jsme vloni kvůli nepřejícímu počasí nemohli vyjet na lyžák, vynahradili jsme si to letos, kdy k nám byla zima mnohem štědřejší. A tak se osmáci vydali do bílých stop...

Někdo se těšil, jiní se báli, další nevěděli, co čekat... I přes tohle všechno jsme se s tím museli srovnat a ráno 18. ledna 2017 jsme vyrazili do

školy s lyžemi a lyžařským vybavením. Když přišli učitelé, řekli nám ještě nějaké informace, které se týkaly průběhu kurzu, a pak už jsme se vydali

na okraj města. Po cestě se někteří nemohli vypořádat s tím, že musí nést lyže a nepozabíjet u toho sebe nebo spolužáky okolo ☺.

Na určeném místě za městem jsme si všichni měli nasadit lyže, ale protože někdo na nich stál poprvé v životě, museli jsme některým radit, jak vlastně lyže nazout ☺. Nejprve jsme se rozjížděli a pak se ukázalo, jak lyžujeme a do jaké skupiny budeme zařazeni.

Ty, co na lyžích opravdu uměli, tedy první skupinu, vedla paní učitelka Šimonová, druhou skupinku pan učitel Jurek,

třetí paní učitelka Kovačičová a čtvrtou paní učitelka Klementová. Potom už se každá skupinka rozjela jinam. První a druhá jela k Maršovské rychtě a druhá skupinka si u toho i vyzkoušela, jaká je jízda přes zamrzlý rybník. Třetí se čtvrtou skupinou jezdily u Medínu.

Další den někteří málem ani nedošli ke škole, protože je bolely svaly z minulého dne ☺. Třetí skupinku čekala změ-

na, protože paní učitelka Kovačičová onemocněla, a tak ji vystřídala paní učitelka Oravcová. První skupinka s druhou jely na Tři Studně a třetí se čtvrtou na Maršovskou rychtu. Když jsme se už pomalu blížili k Rychtě, Monika Ločárková a Jana Jurdová to doslova zabalily, a tak si sundaly lyže a společně s paní učitelkou Oravcovou šly přes pole a my na ně čekali ve stopě.

A byl tu třetí den... První družstvo jelo na Tři Studně, druhé na Rokytno. Tam ale lyžaři zjistili, že v restauraci U Martina nevaří, a nakonec skončili na Maršovské rychtě. Třetí a čtvrté družstvo vyjelo k Vlachovicím a ke konci jsme se stavili na výbornou čokoládu v hotelu Ski. Konečně nás čekal víkend, kdy jsme si mohli odpočinout.

V pondělí jsme opět vyrazili do bílých stop. Neměli jsme už ale tak pěkné počasí jako v předchozím týdnu. Hodně foukalo a bylo zataženo, muselo se to ale nějak přežít. Lyžaři z prvního a druhého družstva jeli 20 kilometrů přes Zubří na Studnice, kde opět zjistili, že se nevaří, a tak skončili na Hotelu Pavla. Borci třetího a čtvrtého družstva ujeli svůj největší rekord - 11 kilometrů přes Šibenici, Radňovice, Jiřkovice a z Vlachováku dolů ☺. Na občerstvení se stavili v bufetu u sjezdovky pod Harusákem.

Přiblížil se poslední den našeho lyžařského kurzu. První družstvo s druhým jelo stejnou trasu, kterou předchází den absolvovala družstva tři a čtyři. Lyžaři ze třetího a čtvrtého družstva tentokrát vyrazili k Maršovcům a potom kolem Pohledce, kde nám paní učitelky vyšlapávaly stopy. To jsme ještě nevěděli, co nás čeká. Kopec dolů k Maršovcům ☺! Několik lidí tu spadlo nejméně třikrát za sebou a málem to neustála ani paní učitelka Klementová. Ale všichni jsme přežili a za odměnu jsme si na Maršovské rychtě dali limonádu a hranolky.

Děkujeme všem učitelům, že to s námi těch pět dní vydrželi, i když to vůbec neměli vždy lehké...

A zážitky, na které nikdy nezapomeneme?

- Luky Krejčí a jeho zlomená lyže...
- Anežčino vázání...
- Dádě Vodičkové se podařilo ohnout obě hůlky...
- Zákaz sundávání lyží od paní učitelky Oravcové...
- Simča Mojžíšová, která elegantně přeletěla silnici...
- To, že gravitace opravdu funguje ☺...

POMÁHÁME LESNÍ ZVĚŘI

Letošní zima se po několika letech opravdu vydařila. A protože byla krajina schována pod sněhovou peřinou dlouhou dobu, návštěvy krmelce a ptačích krmítek se staly naší pravidelnou činností...

Uspořádali jsme několik výprav do lesa Ochoza, abychom přilepšili lesní zvěři spoustou dobrot - mrkev, jablka, řepa, seno, obilí, suchý chléb. A že to nemají zvířata jednoduché, o tom svědčí i fakt, že 6. ledna pobíhala srna zmateně u prodejny Lidl a zachraňovat ji musela až městská policie, která ji nakonec nasměrovala správným směrem.

A protože jsme se cestou do Ochozy vždy zastavili i u dvou krmítek, abychom dosypali ptáčkům, nebyla o zajímavé příhody nouze. Naposledy nás překvapila veverka, která si spokojeně trůnila v krmítku, a skoro to vypadalo, že si nás, fotografy, i docela užívá. Tak nevím, koho vlastně chodíme krmit ☺...

Mgr. Martina Janíčková

VÁNOČNÍ ČAS EKOTÝMU

VÁNOČNÍ PEČENÍ

11. prosince 2016 pořádal Ekotým pro členy vánoční pečení. Sraz jsme měli po vyučování v relaxační místnosti a následně jsme se přesunuli do kuchyňky.

Zde nás paní učitelka Janíčková rozdělila na čtyři skupiny. Donesla i suroviny na předem určené zdravé cukroví a pochutiny. Vyráběli jsme Rafaelo, rohlíčky a ovesné marokánky. Nejdříve bylo hotovo Rafaelo. Následovaly marokánky a poslední byly rohlíčky, které se nám podařilo trošičku připálit ☺. To však nikomu nevadilo a pokračovalo se vesele dál.

Pro cukroví se šlo až druhý den, jelikož Rafaelo potřebovalo ztuhnout. Vše bylo vynikající a výborné. Samozřejmě jsme se všichni poctivě rozdělili.

Václav Poul, 7.C

NÁVŠTĚVA V LESE

S blížícími se vánočními svátky se náš Ekotým rozhodl vydat v posledním předvánočním týdnu do lesa a přinést zvířátkům nějaké dobroty, aby i ona měla hezké Vánoce. S sebou jsme měli sušené pečivo, mrkev, jablka, seno a zobání pro ptáčky.

Nejdříve jsme nakrmili ptactvo a poté odnesli zbylé pamlsky do krmelce, který byl hlouběji v lese. Zde si každý z nás zapálil prskavku a něco tajného si přál. Procházka lesem byla moc příjemná, i když trochu mrazivá.

Na závěr jsme se ještě zastavili na nedalekém poli a vypustili lampión štěstí, na který jsme napsali přání do nového roku. Bohužel daleko nedoletěl, uvízl na blízkém stromě. Nám to však naši vánoční náladu nezkazilo...

*Leontýna Oravcová, 6.B
Michaela Pinterová, 6.C*

EKOINSPEKTOR

Jak to vypadá, když si někdo plete skříňky v žákovské šatně s košem na papír, na plasty a na směsný odpad, zachytil náš všímavý ekoinspektor v průběhu ledna 2017...

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Tentokrát jsou pod naším drobnohledem vlci. Znáte obrázky s vlkem, co vije na Měsíc? Nejsou úchvatné? Krásní a elegantní - to jsou prostě vlci...

Vlk obecný

- Vlk je největší psovitá šelma. Od ocasu až k hlavě může měřit 100–170 cm a z toho samotný ocas 35-50 cm. Hustý co?
- Má mnohem lepší čich než lidé. Také výborný sluch a zrak. Jeho srst má hnědou a šedou barvu, ovšem může být i bílá anebo černá. Zbarvení také závisí na sezóně - zimní srst bývá světlejší a hustší.
- Dosahuje hmotnosti 16 až 80 kg. Vlci žijí ve smečkách a živí se různorodou kořistí od hmyzu až například po bizony. Dokáží najednou sníst až 10 kg masa.

- Vlci tu byli v hojném počtu - kdysi, než je lidé téměř vyhubili. Od dávných dob je zabíjeli, neboť je považovali za škůdce a báli se jich. Původně byli rozšíření po celé severní polokouli.
- V posledních letech se k nám ale vlci začali vracet. Můžeme se s nimi setkat nejenom v Beskydech nebo na Šumavě, ale zabydlují se i v CHKO Kokořínsko, kde dokonce vyvedli už i mladé.
- Chcete těmto nádherným savcům pomoci? Můžete. Když se do Beskyd vrátili vlci, vznikly takzvané vlčí hlídky. Na víkend si zajedete na určenou základnu, kde si s ostatními rozdělíte trasy, a pak už jen po té trase hledáte vlčí stopy, výkaly a vše, co bude svědčit o tom, že tam vlci byli. Tak co, jdete do toho ☺

Zdroje: www.wikipedia.cz, www.svet-selem.cz, www.selmy.cz

Připravila Světlana Dittrichová, 7.C

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ YPEF

Víte, kolik je v jedné smrkové šišce semínek? Jakým způsobem se dají chránit stromky? A jestli používají lesníci GPS?

Tyto a spoustu dalších záludných otázek čekalo na soutěžící místního kola soutěže YPEF (Young People in European Forests).

Za naši školu bojovali tři odvážní žáci ze 7.B – **František Tulis, Josef Tulis a Martin Pulkrábek** a úspěšně vybojovali 1. místo. Postupují tak do regionálního kola, které se bude v letošním roce konat v Brně. Kluci zvládli nejenom téměř bezchybně odpovědět na testové otázky, ale poradili si i s praktickými dovednostmi spojenými se znalostí lesa. Poznávali nejrůznější pomůcky lesníků, stopy zvířat, ukázky přírodnin nebo třeba lebku jezevce nebo lišky.

Gratulujeme a držíme palce v dalším kole...

Mgr. Martina Janíčková

spojovačka

Dokážete určit majitele stop?

1. zajíc
2. medvěd
3. bažant
4. vlk
5. jelen
6. liška
7. jezevec

ŘEŠENÍ:
1f, 2g, 3a, 4e, 5b, 6d, 7c

*Denisa Vincenci, 8.B
Barbora Malinová, 8.B*

SVĚTOVÝ DEN VODY

Každý rok si připomínáme tento významný den, který po celém světě slaví lidé 22. března. Na naší Zemi je celkem 29 procent pevniny a 71 procent vody. Sladkovodních zdrojů jsou ovšem jen necelá tři procenta...

Jsme si vědomi, že nerovnoměrné zásoby pitné vody na Zemi způsobují její obrovský nedostatek v některých zemích světa. I naše republika se v posledních letech potýká například s nedostatkem podzemních vod. Všechna tato fakta stojí bezesporu za zamyšlení a ohleduplné nakládání s vodou.

22. březen

V letošním školním roce chystáme pro žáky několik aktivit:

- pro veřejnost chystají anketu a osvětovou akci žáci Ekotýmu
- pro mladší žáky ze 4. tříd připraví žáci 9. ročníku v rámci předmětu ekologicko přírodopisná praktika jednotlivá stanoviště s pokusy s vodou
- pro žáky 5. až 9. ročníku bude vyhlášena soutěž, respektive kviz a nejlepší třída bude za jeho správnost odměněna
- pro celou školu bude vyhlášen Modrý den

MODRÝ DEN

V pondělí 20. března 2017 proběhne napříč školou soutěž ke Světovému dni vody, kterou jsme nazvali **MODRÝ DEN**. Úkolem každého jednotlivce bude přijít oblečen v co největším počtu kusů modrého oblečení - ponožkami počínaje, svetry, šálami a rukavicemi konče ☺. Jednotlivé kusy oblečení

budou v každé třídě sečteny a zprůměrovány za třídu na jednoho žáka.

Do soutěže se mohou zapojit také třídní učitelé, ale i učitelé netřídní, vedení školy nebo správní zaměstnanci. Kromě nejlepších tříd bude vyhodnocen i absolutní vítěz v počtu modrého oblečení.

Do soutěže nebudou započítány modré doplňky (šperky, pásky apod.), ale pro dokreslení atmosféry bude toto zpestření vítáno.

Bližší čas sčítání v jednotlivých třídách bude aktuálně upřesněn.

Mgr. Martina Janíčková

Podle www.ekolist.cz připravila
Žaneta Šiblová, 7.B

- Třídění plastů by v budoucnu mohlo přestat být zajímavé, jelikož dochází k výraznému poklesu zájmu o barevné PET láhve ze strany jejich zpracovatelů. Tento nezájem způsobil, že od minulého léta u některých druhů spadly ceny až na polovinu. Někteří zpracovatelé je přestávají zcela odebírat. Na situaci se negativně projevuje způsob třídění, nedostatek místních zařízení pro zpracování plastů a orientace na asijské trhy....

- Pytláci v Jihoafrické republice v loňském roce zabili 1054 nosorožců, tedy o 10,3 procenta méně než v roce 2015. Úřady pokles přičítají zvýšeným bezpečnostním opatřením, která mají za úkol pytláky odradit. V Jihoafrické republice žije více než 80 procent všech nosorožců na světě.

POZOR, POZOR!!!

V posledních měsících se ve třídách lavinově šíří deklový virus. Zřejmě nějaká infekce. Ekotýmáci napočítali celkem 12 košů na tříděný odpad, kterým chybí víko. Ráda bych žáky jednotlivých tříd upozornila, že tak, jako patří k hrníčku podšálek, k MP3 sluchátka a k vyučování přestávka, tak i víka jsou neodmyslitelnou součástí odpadkových košů. Pokud se tato infekce včas nezastaví, zaplatí jednotlivé třídy koupi celého koše, neboť víko se pochopitelně samostatně neprodává!!!

Mgr. Martina Janíčková

ANKETA

1. Měli jste na Vánoce živý nebo umělý stromeček?
2. Chodíte v zimě do lesa ke krmelci přikrmovat zvěř?

Jiří Blaha, 9.B

1. Živej.
2. Ne.

Nela Machová, 6.A

1. Máme živý stromeček.
2. Ne.

Jolana Horváthová, 7.C

1. Živý.
2. Jojo...

Honza Dufek, 9.B

1. Umělý.
2. Nechodím.

Mgr. Tomáš Pohanka

1. Živý.
2. Když je čas, tak jdeme.

Simona Lemperová, 7.C
Veronika Jamborová, 7.C

Filipíny – za obry a trpaslíky je jeden z mnoha programů vzdělávacího projektu Planeta Země 3000, který měli možnost žáci naší školy vidět ve čtvrtek 16. února 2017. Pořád probíhal v kulturním domě, do kterého jsme se přesunuli na dvě vyučovací hodiny. S většími či menšími komplikacemi si nakonec všichni posedali a mohlo se začít...

Hned na začátku nám byl znovu představen celý projekt Planeta Země 3000, ze kterého už jsme mnozí měli možnost několik pořadů v minulých letech vidět. Potom už začala vlastní filmová projekce o Filipínách, kterou nás - kromě moderátorů na pódiu - provázel známý cestovatel Adam Lelek.

V dokumentu jsme se dozvěděli něco o poloze a rozloze Filipín, o tradicích, které zde dodržují a které, přiznejme si, nám přišly dost přes čáru. Ale jak se říká - jiný kraj, jiný mrav ☺. Dozvěděli jsme se také o obrech, kterými jsou bezpochyby žraloci velrybí, a také o trpaslících - nártounech filipínských. Celý dvouhodinový program zde asi do-

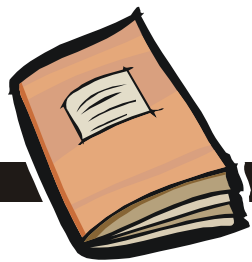
podrobně nerozeberu, ale jedno musím – filipínské velikonocní tradice. Po tom, co jsem viděla, můžu říct snad jenom jedno. Zlatá Česká republika! Na Filipínách je totiž posvátnou tradicí dobrovolně trpět. Místní mladí muži se bičují do krve a poté se nechávají přibít

na kříž, aby dokázali sílu své víry a sdíleli bolest, jakou prožil Kristus. Tato podívaná přitahuje každoročně velké množství turistů i přesto, že ji katolická církev už několikrát odsoudila jako barbarskou.

Ale pryč od krve a ukřižovaných lidí. Teď zase k něčemu příjemnějšímu. Kromě Velikonoc jsme se například dozvěděli něco o kultuře místních obyvatel, podívali jsme se do hlavního města Manily, projeli jsme se tradičním jeepney a ochutnali nejednu specialitu - alespoň tedy prostřednictvím videa ☺.

Myslím, že tento program zaujal nejenom učitele, ale i mnoho žáků. Mě teda určitě a moc ráda bych se na Filipíny jednou podívala...

Jakub Starý, 9.C

DENÍČEK

JEDNÉ VYPEČENÉ TŘÍDY

Chtěl bych vás pár slovy seznámit s touto novou rubrikou. Bude se jednat o deníček naší třídy 9.C a snad tu bude i hodně pikantností. Závěrem se některé události budu věnovat podrobněji. Ale pro začátek začnu zvolna. Takže - co se u nás za poslední období událo...

- 17. listopadu** Dneska nám Bára oficiálně představila svého imaginárního kamaráda Camerona. Vítej v našem kolektivu!
- 27. listopadu** Přidání další tajné přísady do naší biologické zbraně, spočívající na přísně utajeném a neznámém místě. I česká protichemická jednotka by z nás měla radost ☺...
- 19. prosince** Největší koulovačka sněhem uvnitř třídy, kterou tahle budova pamatuje... Bojové heslo: „Všichni proti Báře, Bára proti všem!“
- 10. ledna** Přidání další tajné přísady do naší biologické zbraně. Už to skoro bublá...
- 24. ledna** Chřípka zaútočila!
- 27. ledna** Útok byl ničivý (možná horší než naše chemická zbraň ☺). Zbylo nás totiž ve třídě už jen devět, což v půlených hodinách znamená pro učitele i nevídanou možnost mít ve třídě 2 až 7 žáků...

BÁRA A CAMERON

Jak už jsem zmínil, tak nám letos Bára představila svého imaginárního kamaráda Camerona, který se i se svojí sestrou Rainbow (která chodí na gympl) přistěhovali z Velké Británie. Příjmením se jmenují Owlsovi a Bára zná celý jejich rodokmen. Dokonce má i jejich fotky...

S Cameronem se Bára dorozumívá telepaticky a díky tomu jí Cameron může radit při písémkách (protože ho nikdo kromě ní není schopný vidět). Z Camerona se díky Báře stal člen našeho třídního kolektivu, i když je někdy opravdu dost těžké si na něj nesednout nebo ho nepřišlápnout ☺.

BOLESTNÁ ZTRÁTA V 9.C

Byla polovina září tohoto školního roku a naše třída se rozhodla, že po loňském vzoru si vytvoří novou „flašku“ (to je název pro naši biologickou zbraň ☺). Minulý rok skončila naše flaška v rukách paní uklízečky, a tak jsme o ni přišli. Ale tentokrát jsme byli ochotni ji bránit vlastním tělem ☺...

Bylo krásné letní dopoledne a my jsme o velké přestávce začali dávat dohromady nové přísady. A nakonec jsme začali připravovat onu směs. Základním stavebním kamenem byla Freeway cola zero, do které jsme přidali slupku od banánu a nějaké ty svačiny, kterých tam pomalu ale jistě přibývalo... Po nějaké době už to uvnitř flašky nevypadalo jako kapalina, ale spíše jako hodně hustá kaše.

Rozhodli jsme ji naředit proteinovým nápojem, Kravíkem a nějakými dalšími tekutinami. Přibýlo tam rajče a další přísady, když jsme zjistili, že se uvnitř začínají tvořit plyny. Po delší době začala být naše flaška plná těchto plynů a bylo načase ji upustit. Ujmula se toho Vanessa. Za nějakou dobu jsme začali upouštět jednou za dva týdny. V posledních dvou měsících se vždy při upouštění shromáždila skoro celá třída vpředu u katedry a Vanessa vybavená fóliemi na rukou stála v zadní části třídy a upouštěla ☺.

Ale teď je náš miláček flaška pryč! Zmizela 1. března 2017. Všechny z naší třídy tato zpráva fakt hodně zasáhla, ale nikdo neví, kdo je pachatelem. První hodiny tam byla, ale po páté hodině zmizela. Za tu poměrně krátkou dobu celé naší třídy přirostla k srdci.

R. I. P. Flaška 2016-2017

*Nemůžeme si odpustit malou **redakční poznámku** - chápeme, že 9.C je ze ztráty své vypiplané a dobře utajované „flašky“ celá vedle, ale s ohledem na její obsah je asi dobře, že je zmizela dřív, než stihla sama explodovat ☺☺☺...*

CO JSTE O TAJEMNÉM A NEKONEČNÉM VESMÍRU URČITĚ NEVĚDĚLI...

ŽIVOT VE VESMÍRU

5. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

Další díl našeho seriálu o životě ve vesmíru se bude zabírat životem na drsné planetě Pluto. Pluto už vlastně mezi planety nepatří, prý je to spíše planetka, ale tamním obyvatelům to ještě nikdo neřekl, a tak si tam vesele žijí dál, jako by se nechumelilo. Tedy ono se tam chumelí a chmelí se opravdu hodně. Život na této planetě se podobá životu v našich polárních krajinách. Tedy až na druhy živočichů... V přírodě na Plutu není moc vegetace, a tak je většina tamních tvorů masožravá. Navíc je Pluto docela malá planetka, a tak tam moc druhů nenajdeme. Jsou to ale živočichové zajímaví, a tak si alespoň dva z nich představíme....

Krtkodýl hrabavý

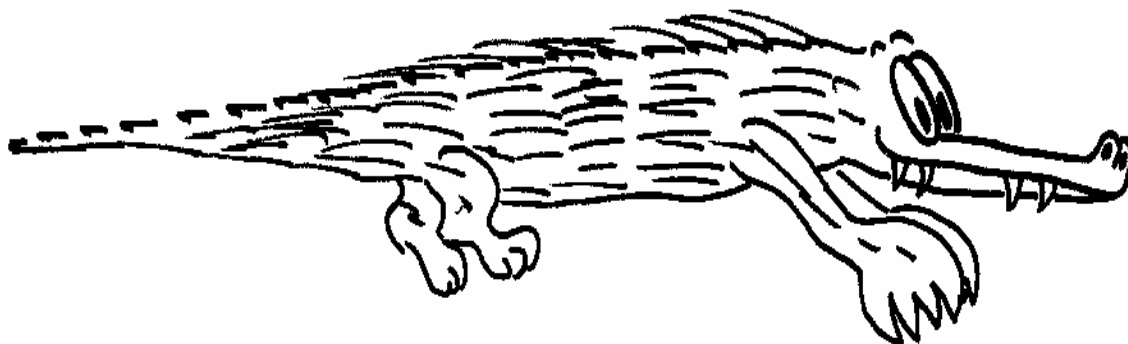
První z tvorů je podobný našemu krokodýlovi. Představte si krokodýla s hustou a dlouhou srstí, velkýma předníma nohama - tvarově se podobají krtčím - a špičatým čumákem. Je proslulý svou schopností prohrabávat se velkými sněhovými závějemi jako krtek hlínou. Něco jako krtek, který se napil energetického nápoje a na to si ještě dal silnou kávu ☺. Rychlost hrabání by mu mohlo závidět kde které zvíře.

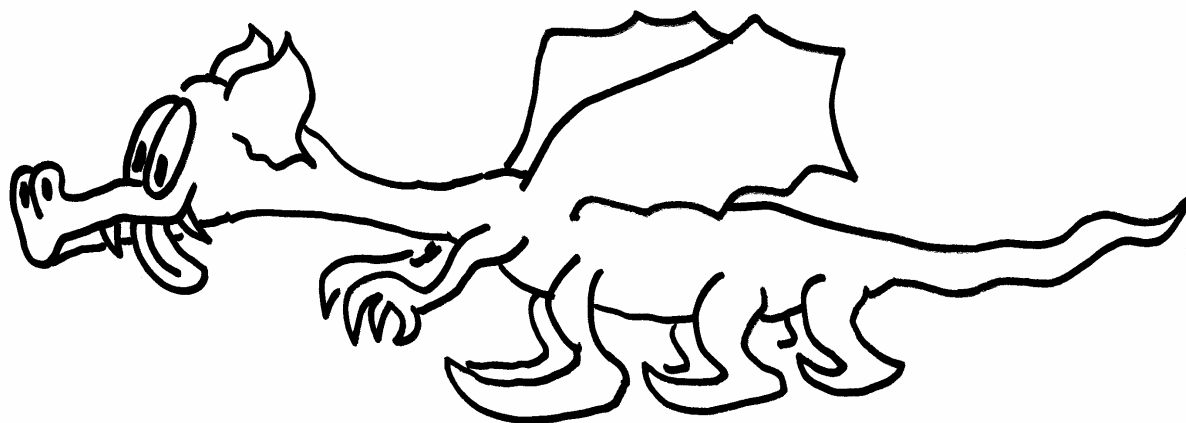
Během pár vteřin je několik desítek metrů od vás v tunelu vyhrabaném i ve tvrdém, zmrzlém sněhu.

Tvor je to celkem přátelský. Tedy pokud vám nevadí, že své přátele občas sežere. Ale to víte, příroda je na Plutu drsná, a tak i tamní přátelství je drsné ☺. Loví vše, co se hýbe, ale když je sytý, je přátelský. Dokáže se bavit o všem možném. O hokeji, lyžování nebo stavění sněhuláků... Umí mluvit plyn-

ně všemi jazyky Pluta a ve velice krátké době se naučí i pozemské jazyky. Zkoušeli jsme ho chovat v pražské ZOO, ale podhrabal se a začal konzumovat kachny na Vltavě. Tak jsme ho museli odchytit a poslat zpátky na Pluto.

Je to škoda, protože jinak byl velice příkladným zvířetem. Dokonce radil i našim trenérům hokeje, jak hrát. Bohužel od té doby, co je pryč, šlo to s českým hokejem z kopce...

Na tomto živočichovi se příroda na Plutu opravdu vyřádila... Když vám řeknu, abyste si představili draka na lyžích, tak už víte, jak vypadá. Má jeden pár „rukou“ s drápy a tři páry zadních končetin, které mají na konci něco jako zahnutý nosorožčí roh. A hodně placatý.

Tyto poněkud nezvyklé nohy slouží pro rychlý pohyb po sněhu. Předníma nohama se odráží jako hůlkami a po zadních „lyžuje“. Když se objeví nějaká propast, rokle nebo prostě díra v zemi, použije pár křídel a překážku přeletí. Není

moc dobrý letec, ale když se hodně odrazí, několik set metrů dokáže plachtit.

Je to druh živočicha, který pravidelně vyhrává tamní olympijské hry v lyžování. Jediným jeho konkurentem je plachetník popolétavý, který ovšem bývá dost často obviněn z nedovoleného dopingu – požírá totiž před závody zvláštní druh ryb. Tyto ryby mají v sobě látku, která zrychluje činnost svalů.

Lyžovník se dokáže i potápět pod vodou a lovit tamní druh tuleňů a tučňáků. Jsou téměř

stejní jako na Zemi, jen jaksi placatější a protáhlejší. O nich si možná řekneme v některém dalším čísle tohoto seriálu.

Lyžovník pod vodou vydrží téměř hodinu našeho času a plave jako had nebo ještěr. Přesto ale jde pod vodu jen ve výjimečných případech, kdy už má velký hlad. Tamní voda je totiž ve větších hloubkách hodně temná a plná kusů ledu. Dokážete si představit, kolik boulí musí mít na hlavě tvor, který pod vodou hodně špatně vidí ☺?

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

PaedDr. Miroslava Kotovicová

Odpoledne 6. února 2017 se kreslárna naší školy zaplnila přihlášenými recitátory z 1.–5. tříd. Letos se sešlo rekordních 43 žáků, kteří byli finalisty třídních kol...

Velmi potěšující bylo zjištění, že i osm prvňáčků si vyzkoušelo interpretaci veršů před plným sálem posluchačů. Celková úroveň a kultura projevu soutěžících byla vysoká. Paní učitelky, které posuzovaly

uměleckou hodnotu textu a dětský projev na pódiu, to vůbec neměly jednoduché.

Děkujeme všem soutěžícím a publiku za příjemnou atmosféru a blahopřejeme vítězům I. a II. kategorie: **Jitce Synko-**

vě z 2.A, Alici Jirků ze 3.B, Josefíně Bartoňové ze 4.A a Iljovi Brabcovi z 5.B.

Přejeme hodně úspěchů v obvodním kole!

PRVNÍ POMOC

Leona Librová, 8.C

PRO OSMÁKY

Každý rok absolvují žáci 8. ročníku kurz první pomoci a ani my jsme letos nebyli výjimkou. Přednášku si pro nás připravily dvě milé studentky střední zdravotnické školy a jejich paní učitelka...

V prvním tříhodinovém bloku jsme si povídali o první pomoci. Začali jsme teorií - třeba jak zachránit člověka, který jen tak leží na ulici, naučili jsme se, jak postupovat při rozhovoru se záchrannou službou, jak správně provést srdeční masáž a další činnosti.

Ve druhé části jsme se rozdělili do tří skupin. Každá skupina šla na jedno stanoviště, na kterém si mohla zkusit provést masáž srdce a umělé dýchání. Na jednom stanovišti byl dospělý člověk, na dalším menší

dítě a na posledním miminko. Všem se nám povedlo správně provést srdeční masáž a umělé dýchání.

V druhém tříhodinovém bloku jsme probírali krvácení, popáleniny a zlomeniny. Říkali jsme si o různých druzích krvácení a jak je máme zastavit. Také jsme si zkoušeli obvazovat ruku obvazem a ukázali si, co se má správně dělat, když se člověk popálí. Na konci jsme dostali závěrečný test z první pomoci, kde byly otázky ze

všech oblastí, o kterých jsme si povídali.

Po dokončení jsme si testy zkontrolovali a myslím si, že všichni v nich obstáli dobře. Na památku jsme dostali malé dárečky v podobě knížečky, co máme dělat v různých situacích, reflexní pásku a kartičku, kde máme důležitá telefonní čísla na hasiče, záchrannou službu, policii a integrovaný záchranný systém. Přednáška pro nás byla určitě přínosná a všem se nám líbila.

6.B NA DIVOKÉ ŘECE

Mgr. Martina Janíčková

Ve středu 25. ledna 2017 měli žáci 6.B možnost navštívit Městské lázně a vydovádět se v bazénu. Třídní akce proběhla po vyučování a sešla se bezva parta asi šestnácti žáků. Ve třídě byla bohužel v té době spousta marůdků, tak ti se snad přidají příště...

Největší úspěch měla určitě divoká řeka, kde se všichni opravdu vyřádili. Velký bazén pak posloužil jako hřiště pro míčové hry, kde propukl boj především holky proti klukům.

Hodina vymezeného času utekla stylově – jako voda ☺ a všichni už se těšíme na případnou další akci...

V pátek 20. ledna 2017 vyrazila 9.C na exkurzi na žďárskou prumku. Pro mnohé z nás by to už příští rok mohla být střední škola, kterou budeme navštěvovat, pokud se nám podaří úspěšně zvládnout přijímačky. Po první hodině, kterou jsme se ještě normálně učili, jsme šli na autobusové nádraží, kde jsme čekali na autobus, který nás měl dopravit do Žďáru...

Po úvodní prohlídce školy jsme byli rozděleni na dvě skupiny a měli jsme dvě stanoviště, na kterých se obě skupiny prostřídaly. První stanoviště nám nabídlo pohled do virtuální reality. Vždy jsme si měli dát na hlavu speciální brýle, se kterými jsme se ocitli někde úplně jinde - ať už v domě, v nemocnici nebo na vrcholu Mount Everestu.

Poslední virtuální zastávka byla na horách, kde jsme měli robotického psa, kterého jsme mohli pohladit a házet mu větvičku, aby mohl aportovat ☺. K přenášení se z místa na místo jsme používali speciální ovladače, kdy jsme měli v každé ruce jeden. Mezi zastávkami jsme měli krátkou pauzu na svačinu.

Na druhém stanovišti jsme si prohlédli kameru, která měřila teplotu na desetinu stupně, vše přenášela do počítače a podle barevných odstínů obrazu jsme mohli zjistit, jestli někde utíká teplo nebo že někteří naši spolužáci jsou celí oranžoví (více stupňů), ale jejich nos září modrou barvou (méně stupňů) ☺.

Po prozkoumání obou stanovišť jsme šli zpátky k zastávce autobusu, kde jsme nějakou chvíli čekali a někteří z nás se neobešli bez vykoupání ve sněhu nebo alespoň strefení sněhovou koulí. Do Nového Města jsme dorazili chvíli před koncem šesté vyučovací hodiny, takže jsme si zašli na oběd a mohli zamířit domů.

PŘIJÍMAČKY NANEČISTO

Spousta středních škol pořádá pro své budoucí studenty nezávazné zkušební přijímací zkoušky, aby si zájemci o studium mohli ověřit, jak na tom jsou se svými vědomostmi a se šancí se na zvolenou školu po těch skutečných přijímačkách dostat.

30. ledna 2017 jsem je také já vypravil do Brna na přijímačky nanečisto na škole EDUCANET Brno. Za jeden test chtěli po uchazečích 200 Kč a odůvodnili to tím, že je jejich pedagogové sami připraví, aby se co nejvíce podobaly těm naostro. Češtinu jsem docela zvládl, ale s matematikou jsem měl problémy.

Přesuneme o týden dál... 7. února se konaly přijímačky nanečisto na Gymnázium v Novém Městě na Moravě, které jsem se rozhodl taky vyzkoušet. Hned v první chvíli, když jsem obdržel záznamový arch, jsem si uvědomil, že je zadání úplně stejné, jako měli před týdnem v Brně. Nakonec však výsledky dopadly o něco málo lépe, ale to už se prostě nepočítá.

Abych to tedy shrnul a porovnal... V Brně nás bylo osm, zatímco v Novém Městě mnohem víc. V Brně jsme dostali jablko, banán, Be-Be sušenky a pítí ☺, ale že by se to rovnalo vynaložené částce 400 korun, to ani náhodou.

No a na závěr už napíšu jen to, že jsem zjistil, že jsem pěkně v háji a měl bych se konečně začít učit ☺...

Jakub Starý, 9.C

Mgr. Petr Smékal

PUCLÍK

RECENZE
AUDIOKNIHY

ČTE UŠIMA

Ve spolupráci s internetovým nakladatelstvím Audioteka.cz pokračujeme v hodnocení audioknih z jejich nabídky. V dnešní části vám nabízíme recenzi hned dvou z nich...

TEMNÁ VĚŽ 01 - PISTOLNÍK *recenze audioknihy*

Snad jedině kultovní horor To je srovnatelný se ságou Temná věž. Stephen King ji považuje za své životní dílo. A právem. Temná věž je úžasná hororová fantasy proložená prvky westernu. Příběh z doby, „kdy svět se hnul“ a vše se řítí někam jinam.

Pistolník Roland je na dlouhé cestě za temným mužem. Netuší, že tato cesta je pouhým začátkem. Začátkem cesty k Věži. Jsou i jiné světy, než je ten náš, ale všechny spojuje Věž.

Kdo neznáte sérii Temná věž, docela vám závidím, protože ji můžete teprve poznat a vychutnat si ji od začátku do konce. Musím říct, že každé čekání na další a další díly bylo opravdu dlouhé. Ce-

lou jsem ji už četl dvakrát a potřetí si ji užívám díky audioknihám.

První díl má hodně blízko ke klasickému westernu a dozví-

také potkáme chlapce Jakea. Pistolník, první díl série, je nejtenčí kniha ze všech sedmi. Každý díl je lepší a lepší. A také obsáhlejší.

Kniha je skvěle načtena, snad bych si jen dovedl představit lepší hudební podkres. Takový westernově hororový, ale to si asi dost vymyslím ☺. Jinak říkám - v duchu Rolanda - díky sai. Díky pane Terši. Ať jsou vaše dny dlouhé a noci příjemné. Doufám, že se s vámi dočteme až ke konci posledního dílu. Ke konci, který je tak zajímavý, rozporuplný, prostě „kingovský“, že jiný snad být nemohl.

Posluchači, pamatujte, že cesta je cíl. A cesta k Temné věži obzvlášť...

dáme se v něm i něco o Rolandově mládí, o jeho otci, matce a přátelích i čaroději. Poprvé

audioteka.cz

ZAKLÍNAČ - KŘEST OHNĚM *recenze audioknihy*

Křest ohněm je strhující fantasy příběh. Jedná se o třetí díl Ságy o zaklínači, která je cel-

kem pětidílná. Český čtenář se také může setkat s názvem Sága o Geraltovi a Ciri. Polský

spisovatel Andrzej Sapkowski napsal mnoho knih, ale světovou proslulost mu přinesly

právě knihy o zaklínači, které vyšly kompletně i v českém jazyce. V posledním vydání u nás vyšlo celkem osm knih, které se postupně načítají do formy audioknih. Poslední vydanou je Bouřková sezóna, která dějově zapadá někam před tuto ságu.

Geralt z Rivie neboli Bílý vlk je zaklínač. Mutant, který putuje po zemi a zbavuje lidské plemeno všech možných netvorů. Bojuje proti strigám, mantichorám, baziliškům nebo třeba ghúlům. Nestará se o lidské války a problémy. Jeho cílem je zbavovat zemi všech možných stvůr. Do cesty se mu ale připele malá dívka jménem Ciri, jeho „Dítě osudu“. Ciri je dítě, které má podle věštby zasáhnout jak do života

lidí, tak do života elfů a kompletně změnit chod světa.

Tento díl je klasickým fantasy příběhem o putování, hledání a nebezpečí. Nesourodá skupina v čele se zaklínačem putuje válkou pustošenou zemí a hledá ztracenou Ciri. Elfská komanda a cizí vojska nejsou jediným nebezpečím na daleké cestě. Příběh putování se prolíná s osudem čarodějky Yennefer, do které je zaklínač zamilován. Čarodějky, čarodějové, elfové, půlčíkové... - prostě klasická fantasy se vším všudy.

Nechceme vytvářet „spoiler“ a prozrazovat celý děj příběhu, který určitě stojí za přečtení. Nebo za poslech. Je skvělé, že jsou knihy postupně načítány, a tak se s nimi může seznámit i ten, komu se moc číst nechce.

Herec Martin Finger, který ságu namlouvá, má příjemný hlas. Zbytečně nepřehrává a všechny hlasy, které v knize zazní, jsou velice povedené.

Zvukové efekty a hudební podkresy podtrhují místy temnou atmosféru příběhu, který má spád a je plný překvapení. Doufáme, že i další audioknihy budou v podání právě tohoto herce.

Obal audioknihy se liší od přebalů papírové předlohy a vhodně navozuje atmosféru žánru fantasy. Skalní fanoušci by možná ocenili na přebalu zaklínačský znak – medailon s vlčí hlavou. Symbol Geralta, Bílého vlka. Ale to je jen malá drobnost na jinak velice povedeném projektu....

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

ČERTOVSKÉ HRÁTKY...

Mgr. Jana Láchová

Půlka školního roku je už za námi, máme v kapse pololetní vysvědčení. Nějak ten školní rok rychle utíká, nemyslíte? Od vydání posledního čísla Puclíku uteklo docela dost času a v naší školičce ve Slavkovicích kromě běžné výuky zažily děti spoustu zajímavých akcí. Začneme pěkně popořádku - a první budou čerti...

5. prosinec je u některých dětí dnem plným obav. A to už hned od rána. Jak by ne! Návštěva z nebe i pekla sice chodí až po setmění, ale co když k nám do školy zavítá dříve jako v minulém roce? Po zazvonění se žáci dali do práce jako obvykle. Po chvíli zazvonil ve třídě telefon. Podle výrazu paní učitelky a odpovědi do sluchátka hned poznali, že se něco děje. To volal čert!! Prý bude mít večer hodně práce, proto se už v noci usadil u nás ve škole a teď odpočívá na půdě. A čeká na hříšníky!!! To už děti společně seděly na koberci v jedné třídě a sbíraly odvahu. Sám či sama se vydat do temnot jen za svitu luceren a podivných zvuků tam nahoře – to chce pořádnou kuráž.

První se vydávají po jednom nejstarší kluc i. Trvá nekonečně dlouho, než sejdou dolů. Jen naznačí, co viděli – neviděli, co za podivné zvuky slyšeli - neslyšeli, co pekelníkovi slíbili - neslíbili a hned mizí v další třídě. Další odváží se postupně přidávají a odcházejí, ale

někteří váhají. Někdo dokonce začíná raději přiznávat svoje hříchy paním učitelkám a rozhodně jít nikam nechce ☺.

Jak to dopadlo? Strach nemohlo překonat pár prvňáčků, ale i nejstarší žáci v sobě odvahu nenašli. Za čertem šli s odvážným spolužákem nebo s paní učitelkou. Ale i tam u doupěte roztřeseným hlasem slibují napravení a raději rychle odchází do třídy. Konečně si od-

dychli a docela s radostí se dávají do práce ve svých třídách.

Po svačině se chodbou rozezní zvon – a velký Mikuláš, krásně oděný, vchází do dveří. Je tak veliký, že se musí pořádně sklonit, aby prošel dveřmi. V jedné ruce má berlu a v druhé kytaru! Pozdraví děti a hned zpívá a hraje písničku. Pak mu děti musí dotknutím ruky na berlu slíbit, že se polepší

v učení a že se budou k sobě lépe chovat.

To ještě není všechno. Najednou se rozletí dveře a vbíhá malý čertík – ale to se už nikdo nebojí, všichni poznávají paní Mikešovou ☺. Ještě společných pár fotek na památku a Mikuláš s čertem odchází. A děti si aspoň na pár hodin od bytostí z pekla i nebe oddychnou...

PŘEDVÁNOČNÍ KONCERT

Mgr. Jana Láchová

V posledním týdnu před vánočními prázdninami za námi přijeli hudebníci smyčcového kvarteta Bohemia classic quartet z Národního divadla Brno se zajímavým programem...

Nejprve jsme měli možnost hudebních nástrojů (dvoje zaposlouchat se do tónů čtyř housle, viola, violoncello) a

potom oživit znalosti z hudební výchovy – vlastnosti tónů, poznávali jsme známé skladby našich i světových autorů – W. A. Mozarta, A. Vivaldiho, A. Dvořáka. Ti odvážnější z nás si mohli dokonce i zatancovat polku, valčík, menuet a čardáš.

V závěru koncertu došlo i na zpěv známých koled s hudebním doprovodem. Krásně jsme se naladili na pravou atmosféru Vánoc. Však v té chvíli už klepaly na dveře...

POHÁDKY PRO RÁDIO

Mgr. Jana Láchová

Na začátku prosince do naší školy zavolala paní redaktorka z Českého rozhlasu Region, zda by žáci nevytvořili pro jejich rádio vlastní pohádku či příběh s tematikou Vánoc. Vybrané příběhy by pak načetli herci Horáckého divadla...

Paní redaktorka nás už jednou navštívila – na konci minulého školního roku, když jsme dostávali vysvědčení. Tehdy s

námi udělala reportáž. Tu jsme měli možnost pak slyšet v živém vysílání. To jsme si připadali tak slavní ☺ – o malé

venkovské škole se mohou dovídat posluchači z celého kraje Vysočina!!! Tentokrát za nás rozhodla paní učitelka Lá-

chová – jdeme do toho! Celý 4. ročník se s chutí pustil do práce a v hodinách informatiky žáci začali tvořit, sepisovat a vymýšlet vlastní pohádku nebo příběh. Text psali na počítači, učili se řádkovat, mazat, psát velká písmena, kopírovat, tvořit odstavce... Třetí psali pohádku v hodinách slohu a zapsali ji na papír. První pohádku vymýšleli společně

a paní učitelka jim ji potom přepsala.

Pro všechny pohádky si přijela paní redaktorka a moc děti chválila. Neviděli jsme se na posled – 21. prosince se u nás objevila znovu a tentokrát s autory pohádek udělala krátkou reportáž. Děti popisovaly, jak tvořily svoje pohádky a kde braly inspiraci. Bez obav mluvily do diktafonu a některé

přečetly kousek ze svého díla. Reportáž byla hned vysílána, tak o Slavkovicích opět slyšel celý kraj ☺...

Pokud byste si chtěli poslechnout celou vysílanou reportáž, zde je na ni (trochu složitější ☺) odkaz:

http://www.rozhlas.cz/vysocina/toulky/_zprava/deti-ve-slavkovicich-obdaruje-o-adventu-medvidek--1681365

KAMARÁDKA TESSY

Mgr. Jana Láchová

V den pololetního vysvědčení zažily děti ze Slavkovic velké překvapení. Po první vyučovací hodině sešly dolů do tělocvičny a tam na ně čekala jejich známá psí kamarádka Tessa. To bylo radosti!

Tentokrát jim Tessa ukázala, jaké ochranné pomůcky používá při záchraně osob v nebezpečných situacích. Děti si mohly pejska obléknout do záchranné vesty, do obojku s náhubkem, do „botiček“, vodit Tessa na vodítku a zadá-

vat jednoduché pokyny. Vyzkoušely si i něco málo ze zdravotědy, na chvíli se z nich stali záchranáři a zranění. V závěru si děti lehly na podlahu, schovaly na svém těle piškotek a nechaly ho hledat Tessa. Ta ho samozřejmě bra-

vurně našla. Hodina s naší psí kamarádkou rychle uběhla a my jsme se s lítostí museli s Tessay rozloučit. Ji a její „paničku“ čekala dlouhá cesta za psím ženichem do Bratislavy. Těšíme se, že se znovu uvidíme ještě v tomto školním roce.

O PRINCI Z KNÍŽKY

Mgr. Jana Láchová

Pan Jan Hrubec už pro nás hrál spoustu krásných pohádek. Všechny se nám moc líbily. Tentokrát nás navštívil hned po Novém roce s dalším loutkovým představením s názvem O princí z knížky.

Privezl s sebou ohromnou knihu, ve které byla ukrytá celá pohádka – vyprávěná, hraná loutkami s krásnými kresbami a kulisami, trochu kouzelná. Princ se vydává do světa vysvobodit princeznu, kterou vězní zlý čaroděj. Díky dobrému srdci dokáže překonat všechny nástrahy čaroděje a princeznu vrátí do královského zámku.

Opět jsme obdivovali hercovo nasazení, měnění hlasu, zpěv postav, tvoření scén a hlavně opravdové ohnivé efekty. Těšíme se na další novou pohádku a na další skvělé nápady pana herce.

NA SKOK V ARGENTINĚ

Mgr. Jana Láchová

16. února 2017 mohli žáci ve Slavkovicích alespoň krátce nahlédnout do velmi vzdálené země Jižní Ameriky – do Argentiny. Vyprávění a fotografie o této zemi si pro žáky připravil vysokoškolský student Jakub Slejška.

Jakub je velkým cestovatelem, o svých cestách po Evropě, Severní Americe a Asii nám vyprávěl už v minulých letech. Do Argentiny se dostal jako jeden z dobrovolníků díky mezinárodnímu projektu, který měl za úkol organizovat volnočasové a vzdělávací aktivity dětí v době po školním vyučování.

Staral se o dvacet dětí ve věku 4 až 13 let po dobu tří měsíců. Bydlel v jedné argentinské rodině, kterou nazýval „svojí“ rodinou. Do oběda si vždy vymyslel program a odpoledne se věnoval dětem. Když odjížděl z domova, uměl jenom pozdravit (v Argentině se mluví španělsky). Byl vhozen „do vody“, za dobu pobytu se nau-

čil obstojně mluvit touto řečí, největším učitelem mu byly právě děti. O víkendech se

snažil co nejvíce cestovat a poznat přírodu, lidi a zvířata v této rozmanité zemi. Naše

žáky zajímalo i to, jaké je oblíbené argentinské jídlo, jak žijí bohatí a jak chudí lidé, jak vypadají města a vesnice. Chtěli slyšet pravou španělskou mluvu, kolik hodin cestoval

letadly i autobusy i kolik stojí místní sladkosti. Jakuba nechtěli pustit domů, zvláště žáci 4. ročníku měli plno otázek a témat do diskuze. Sám Jakub byl mile překvapen, jaké

mají děti znalosti o zvířatech, rostlinách a světadílech. Za besedu patří Jakubovi velký dík a těšíme se na další setkání a povídání o další zemi, kterou navštíví.

ZE SVĚTA PONÍKŮ

Ivana Staňková

V naší školní družině pokračuje celoroční hra, která spočívá v tom, že se děti postupně setkávají s poníky, kteří představují různé lidské vlastnosti. Učí se při ní respektovat sebe samotné a zároveň chápat a přijímat druhé takové, jací jsou. Cílem hry je ukázat dětem prostřednictvím poníků správný příklad, jak by se lidé k sobě mohli a měli chovat...

LISTOPAD

Dvě moudré vládkyně, Celestia a Luna, jsou sestry, které vládou dnu a noci. Četli jsme si příběhy k zamyšlení, povídali si o nich, porovnávali jsme protiklady – dobro a zlo, světlo a tmu, lásku a nenávist... Učili jsme se poznávat státní symboly, zopakovali jsme si státní hymnu a také prohlíželi nejznámější historické památky, na které můžeme být právem hrdí. Hlavním tématem se ale pro nás staly sourozenecké vztahy a vztahy v rodině. O veselé i drsné historky ze sourozeneckého soužití nebyla nouze... Kdo je pro mě vzorem? Komu bych se chtěl podobat? Co je to rodokmen...

PROSINEC

Prosinec – Rarity je pečlivá, nápaditá, vtipná. A tak jsme se dohodli, že nápadití, pečliví a

vtipní budeme i my při výrobě dárečků, které si před Vánoce pod stromečkem v družině nadělíme. Raritka má také velmi ráda módu, takže jsme si po pečlivé přípravě účastníků uspořádali velkolepou módní

přehlídku. Rozloučili jsme se slavnostní předvánoční nadílkou s přáním, abychom si doma užili vánoční pohodu a ve zdraví se zase sešli v novém roce.

Naše listopadové a prosincové a aktivity můžete vidět zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=F5eo--cCknI&feature=youtu.be>

LEDEN

Twilight Sparkle – naše Tajemná jiskra - je chytrá, zodpovědná, pracuje v knihovně a je nadaná na magii. Protože máme žákovskou knihovnu umístěnou přímo v družině, mohli jsme se „knihovnictví“ věnovat důkladně: prohlíželi jsme, jak jsou knížky tříděny, barevně označeny, které zde máme autory, četli a vymýšleli jsme pohádky, sami vyráběli „knížky“, dramatizovali přečtené příběhy v maňáskovém divadle, hledali největší a nejmenší knížku naší knihovny...

Za splnění soutěžních disciplín byli nakonec ti nejúspěšnější odměněni Vysvědčením knihovníka. Magii a kouzlení jsme si užili při pokusech s vodou a ledem, sodou a octem nebo cukrem se sodou... Taký jsme se dozvěděli, že Jiskra ráda posílá svým přátelům dopisy. Skládali jsme obálky, vyráběli známky a učili se napsat správně adresu.

To bylo překvapení, když sourozenci a kamarádi našich dětí našli ve schránce dopis! Jen paní učitelka čekala marně – prvníček Daník vhodil omylem dopis do poštovní schránky v obci :o)). Za dva dny nám zatoulané psaníčko do školy přinesla paní pošťačka. Asi taky kouzlo...

Naše lednová činnost je k vidění zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=oJNLcET45rU&feature=youtu.be>

ÚNOR

V únoru jsme zachraňovali Shining Armora – statečného,

zručného a šikovného kapitána hradní stráže. Proto i na nás čekaly „hradní“ úkoly. Nejdřív jsme hrady stavěli, potom si o

štíty, o oblékání, bydlení, o hradních zábavách... Šikovnost a zručnost jsme vyzkoušeli při stavění rytířů z barevných tvarů nebo při přípravě občerstvení.

Na závěr jsme absolvovali „rytířské zkoušky“, ve kterých jsme dokazovali svoje vědomosti a pohybové dovednosti při křížovce či jízdě „na koni“.

Byli jsme úspěšní - statečný a všemi oblíbený Shining Armor už je zpátky mezi přáteli ve Světě poníků.

Naší únorové snažení můžete zhodnotit zde:

https://www.youtube.com/watch?v=vlHF_j-fj-s

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Ivana Staňková

S PANÍ PROFESORKOU ZDEŇKOU HÁNOVOU...

V prosinci jsme se ve Slavkovicích opět setkali při podvečerním čtení. Paní profesorka Zdeňka Háňová z VOŠ a SPŠ Žďár nad Sázavou za námi přijela s tradičně velmi zajímavě připraveným programem. Knížka Lumpíček a Rošťanda autorky Zuzany Pospíšilové je povídáním o kouscích dvou malých skřítků, kteří vyvádí neplechy, ale nakonec je začne bavit pomáhat ostatním...

Mezi čtením veselých i poučných příběhů děti soutěžily – jednou třídily názvy stromů do skupin jehličnatých a listnatých, podruhé se učily poznávat a pojmenovávat správně houby. Tak hezky se poslouchalo,

chalo, že jsme knížku přečetli celou.

Domů si děti odnesly nejen dobrou náladu, ale také jako vždy záložky a malé knížečky,

aby si četly i doma. Paní Háňové poděkovaly květinou a vlastnoručně vyrobeným svícem pro příjemné adventní chvíle...

S PANEM ZABLOUDILEM

Poprvé v novém roce jsme se sešli při podvečerním setkání s četbou a povídáním. Přijel za námi už potřetí pan Zabloudil,

bývalý profesor žďárské průmyslovky. Četl nám příběh o chlapci Adamovi, kterému se nechtělo vstávat do školy, tak si ještě trošičku pospal a zdál se mu tuze zajímavý sen... Během děje děti představovaly předměty, opakovaly sborově věty z textu, řešily hádanky či zpívaly.

Příběh byl humorný, napínavý a v závěru i velmi poučný. Všechny nás zajímalo, z které knížky jsme si četli. Tento poutavý příběh napsal sám pan Zabloudil přímo pro nás! Děti poděkovaly drobnými dárečky a všichni jsme odcházeli domů s úsměvem a dobrou náladou.

VYCHÁZKA DO LESA

Ivana Staňková

Při podzimním podvečerním čtení, kdy nás navštívil člen mysliveckého sdružení Háj pan Petr Kotovic, jsme si slíbili, že během zimy uskutečníme společnou vycházku ke krmelci...

Konečně nastalo vhodné počasí, abychom tento náš záměr zrealizovali a spolu s panem Kotovicem se vypravili do terénu. Prošli jsme les, kde má pan Kotovic honitbu, nasypali u krmelců, poprvé viděli instalování fotopasti, dozvídali se spoustu zajímavostí o lese a zvířatech.

Zastavili jsme se u chráněné louky Šafranice, která je od roku 2012 přírodní památkou. Prohlédli jsme si kapličku zasvěcenou sv. Hubertovi, kterou postavilo svépomocí místní myslivecké sdružení. A úplně na závěr jsme si mohli prohlédnout lovecké zbraně a vyptat se na vše, co nás zajímá.

Rozloučili jsme se slibem, že naše setkání nebylo poslední...

BOJ O PERA POKRAČUJE

Mgr. Jana Láchová

V minulém čísle jsme vás informovali o naší školní indiánské hře. Nyní už máme za sebou první nelehké zkoušky – a někdo se dokonce může pyšnit už třemi barevnými pery ve své čelence. Tu si každý žák vyrobil v hodině výtvarné výchovy a jsou opravdu originální...

Hned první pero dostali indiáni za vytvoření básničky s touto tematikou. Je samozřejmé, že počet veršů se zvyšoval podle

(4. roč.) a Petr Dvořák (1. roč.). Po sečtení všech bodů byla rozdána pera. Pravidla jsou přísná. I tentokrát do ně-

jíme museli stihnout do jedné minuty. Kdo pomalu pádloval, zápasil s prutem a rybu nechytit, mohl uspět v další zkoušce zručnosti a rychlosti.

Dole v korytě řeky Colorado voda vyplavila malé zlaté destičky. Indiáni museli překonat velký sráz skály, skočit do vody a brčkem nasát pusou (nesměli si pomáhat rukama) vždy jednu destičku. Tu museli vynést nahoru a znovu běžet pro další. I tady byla daná jasná pravidla – omezený čas a počet donesených destiček. Pro někoho snadný úkol, ale některým nešlo zlato bez problému donést na určené místo. I tady při vyhodnocení chyběly

ročníků. U táborového ohně pak svoje díla sami prezentovali – slavnostně oděni do kostýmů. Někteří ale zadání opomněli, jejich čelenka zůstala prázdná. Byli tady i tací, kteří vytvořili krásná díla, však některá z nich můžete posoudit sami na další stránce...

O druhé pero do čelenky se „bojovalo“ přímo v prérii – honili jsme lasem bizona a trefovali se oštěpem do velkého buvola. Procvičili jsme náš sluch a jako praví indiáni jsme hledali stejné zvuky v pexesu. Prošli jsme těžkou zkouškou naší pozornosti – po jedné minutě koukání na deset zvířat jsme jich pak měli napsat co nejvíce na papír. Tady s maximálním počtem bodů uspěli jen dva žáci – Bára Mádlová

kterých čelenek pera nepřibyla.

V den pololetního vysvědčení jsme bojovali o další pero. Tentokrát jsme se měli vrhnout do studené vody dravé řeky plné piraní, doveslovat k označenému místu, vzít si prut s háčkem, chytit rybu a tu pak dopravit zpět do tábora. To

některým cenné body. Škoda, že modré pero nemohou dostat všichni.

V únoru jsme měli plnit další úkol. Pro velkou nemocnost dětí se plnění odložilo na březem. Už teď je to napínavé, jak dopadne. Ale to až příště.

Howgh!

Jan Pochop

4. ročník -----

Já jsem malý indián,
lovit však už chodím sám.
Kanci, lišky, jeleni
luk a šípy nelení.
Přes pole a přes louky
stopujeme padouchy,
jak se octnou v hledáčku,
nevyberou zatáčku.

Lišková Vendula

4. ročník -----

Indiáni teepee staví,
u toho se dobře baví.
Indiánka Tlustá Máří
chutný oběd k tomu vaří.
V tom však malé indiánče
na kůži ze spánku pláče.
Běží k němu, rychle pádí,
chutný oběd přitom spálí.
Indiánům v břiše kručí,
musí lovit sami v buši.

Kristýna Průdková

4. ročník -----

Vinnetou v lese
sekeru si nese.
Nasekané dřevo
hodí přes rameno.
Položí ho na koně
a už honem k Rybaně.
Rybana ho ráda vidí,
o pusu ho neošidí.

David Straka

1. ročník -----

Znám malého indiána,
jmenuje se Hbitá vrána.
Umí jezdit na koni,
loví s tátou bizony.

Katka Mikešová

3. ročník -----

My jsme správní Apači,
jmenujem se Slavači.
Bráníme své údolí,
vůbec nás to nebolí.
Škola je naše osada,
žijeme v ní odmala.
Náčelník nás vede vpřed,
Indiáni, pojďte hned!

Fanda Brož

3. ročník -----

Indián je silný muž,
proto nosí v kapse nůž.
Po lese se pohybuje,
bosky tiše našlapuje.
Uloví si bizona,
je to velký hrdina.
Indiánka ve stanu,
těší se na hostinu.

Hana Košťálová

3. ročník -----

Indiáni, indiáni,
to jsou na prérii páni.
Bledá tvář, poslouchej,
na pozoru vždy se měj.
Na koních se prohání,
bizony tak nahání.
U ohně si skotačí,
také si tam zatančí.
Nikdy nejsou mrzutí,
umí sedět bez hnutí.

Denis Straka

1. ročník -----

Indiáni, ti se mají,
vše si sami vyrábějí.
A když mají velký hlad,
sní bizona a jdou spát.

Matěj Novotný

3. ročník -----

Indiáni v Americe,
vykasaj si nohavice.
Uloví si bizona,
oj, to bude hostina!
Uvaří ho na paprice,
pochutnaj si převelice.
Uspořádaj hostinu,
pozvou celou rodinu.
Přivítají vesele,
ze Slavkovic přátele.
Kluci, holky z tamní školy,
nesedí již nad úkoly.
Vyrobí si luky, šípy,
naučí se, jak maj žít.
Přírodu se učí znát,
jak indián kamarád.

Michal Růžička

1. ročník -----

Indiány rádi máme,
tak si nich povídáme.
O pírká teď soutěžíme,
čelenku si nazdobíme.

Petr Dvořák

1. ročník -----

Na válečné stezce
indiáni řvou.
Vezmou barvy, štětce,
tváře malujou.
Válečnými barvami,
natřeli se celí.
Jdou za svými ženami,
budou šlapat zelí.

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 87 – březen 2017

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Dagmar Svobodová

Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Simona Pivková, Jakub Starý, Karolína Večeřová, Eva Mošnerová, Simona Mojžíšová, Kateřina Rosecká, Leona Librová, Aneta Košťálová

e-mail: puclik@nmnm.cz

http://zs1.nmmn.cz

Číslo 87 vyšlo 10. března 2017 v nákladu 35 výtisků